

Philipps (J.T.) 2
E P I S T O L Æ
L A C O N I C Æ, *R*

EX OPERIBUS

CICERONIS, PLINII,
ERASMI ROTERODAMI,
ANGELI POLITIANI,

Aliorumque

Bonæ notæ Authorum, collectæ.

IN USUM SERENISSIMI
Principis GULIELMI,

DUCIS de CUMBERLAND.

EDITIO NOVA EMENDATIO.

L O N D I N I :

Typis H. S. WOODFALL;

Impensis G. KEITH, Bibliopolæ, in Vico Gracechurch.

M,DCC,LXXII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.

P

ja
le

ILLUSTRISSIMO atque SERENISSIMO

Principi G U L I E L M O,

Duci de *CUMBERLAND*.

J. T. P H I L I P P S, S. D.

P E R B R E V E S has Epistolas, quarum plerasque jamdudum legisti atque intellexisti, ea qua par est observantia

DEDICATIO.

vantia tibi offero, Princeps celsissime, ut eas nitidissime impressas, de novo evolvas diligenter; continent enim ad cultum ingenii, atque ad vitam sapientissime instituendam, multa longe utilissima; & si quid tibi occurrat difficultatis, operam meam, studia mea & cogitationes omnes libentissime tibi do, dico, dedico. Sed tu tibi persuadeas velim, discipulorum optime,

DEDICATIO.

time, me dare ut des, facere ut
facias ; a te enim amari peto &
volo, nec non ut alacri animo
prosequaris studia literarum :
quod si feceris (facies sine du-
bio) museum tuum non erit
ergastulum, sed vere ludus lite-
rarius ; & nihil profecto felicius
vel facilius addiscitur, quam
quod discimus ludendo. Maeste
virtute Regie puer, & plus quam
dimidium animæ meæ ; sic itur
ad

DEDICATIO.

ad astra, sic acquiritur fama
immortalis & amor totius populi
Britannici. Misceamus colloquia
Latina continue, pro re nata,
de rebus divinis & humanis ; ut
more majorum, usu quotidiano
(omnium disciplinarum optimo
Magistro) Latinam linguam per-
discas, & eruditionem solidam,
quam cæteri nostri temporis pu-
eri multorum annorum labori-
bus, & corporis & animi lace-
rationibus

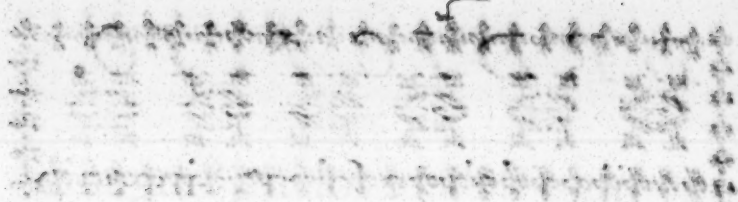
DEDICATIO.

rationibus debere solent, ingenio
tuo acri, tuto, cito & jucunde,
tu Dux inclyte, acceptam refe-
ras. Vale.

Die 26 MAII.

EPIST-

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1000 S. MICHIGAN AVE. CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-4331

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1000 S. MICHIGAN AVE. CHICAGO, ILL. 60607

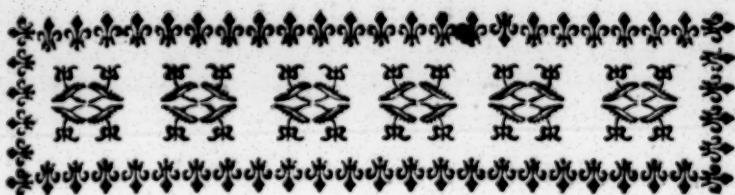
TEL. 733-4331

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1000 S. MICHIGAN AVE. CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-4331

EPISTOLÆ

LA CONICO stilo a clarissimis
AUTHORIBUS priscis atque
recentioribus conscriptæ.

C. Plinius Secundus Fabio Justo suo. S.

O LIM nullas mihi epistolas mittis.
Nihil est, (inquis) quod scribam. At
hoc ipsum scribe, nihil esse quod scribas:
vel solum illud, unde incipere priores solebant,
Si vales, bene est: ego valeo. Hoc mihi sufficit:
est enim maximum. Ludere me putas: serio
peto. Fac sciam quid agas: quod sine sollicitu-
dine summa nescire non possum. Vale.

B

C. P.

C. P. Septitio suo. S.

FRequenter hortatus es, ut epistolas, si quas paulo accuratius scripisssem, colligerem publicaremque. Collegi, non servato temporis ordine, (neque enim historiam componebam) sed ut quæque in manum venerat. Superest ut nec te confilii, nec me pœniteat obsequii; ita enim fiet, ut eas, quæ adhuc neglectæ jacent, requiram: & si quas addidero, non supprimam. Vale.

C. P. Tacito suo. S.

Commendas mihi Julium Nasonem? Nasonem mihi? quid si meipsum? fero tamen & ignosco: eundem enim commendasssem tibi, si to Romæ morante, ipse abfuisssem. Habet hoc sollicitudo, quod omnia necessaria putat. Tu tamen, censeo, alios roges: ego precum tuarum minister, adjutur ero. Vale.

C. P. Feroci suo. S.

EAdem epistola & studere te, & non studere significat. Ænigmata loquor: ita planè,
donec

donec distinctius, quod sentio, enuntiem. Negas enim te studere : sed est tam polita, quæ nisi a studente non potest scribi ; aut es tu super omnes beatus, si talia per desidiam & otium perficis. Vale.

C. P. Titiano suo. S.

QUID agis ? an quod ago ruri ipse ? vitam jucundissimam, id est, otiosissimam ? quo fit, ut scribere longiores epistolas nolim, velim legere : illud tanquam delicatus, hoc tanquam otiosus. Nihil est enim aut pigrius delicatis, aut curiosius otiosis. Vale.

C. P. Trajano Imperatori. S.

CUM sciam, domine, ad testimonium laudemque majorum meorum pertinere, tam boni principis judicio exornari ; rogo, dignitati ad quam me provexit indulgentia tua, vel auguratum vel septem viratum, quia vacant, adjicere digneris, ut jure sacerdotii precari Deos pro te publice possim, quos nunc precor pietate privata. Vale.

C. P. Trajano Imperatori. S.

MAximum, libertum & procuratorem tuum, domine, per omne tempus quo fuimus una, probum, & industrium, & diligentem, ac sicut rei tuæ amantissimum, ita disciplinæ tenacissimum expertus, libenter apud te testimonio prosequor ea fide quam tibi debeo. Vale.

Trajanus Plinio. S.

REcte renuntiasti mihi, Secunde charissime; pertinet enim ad animum meum, quali itinere in provinciam pervenias. Prudenter autem constituis interim navibus, interim vehiculis uti, prout loca suaferint. Vale.

Plinius Trajano Imperatori.

SOlemnia vota pro incolumitate tua, qua publica salus continetur, & suscipimus, domine, pariter & solvimus; precati Deos ut velint ea semper solvi, semperque signari. Vale.

Trajanus

Trajanus Plinio. S.

ET solvisse vos cum provincialibus, diis immortalibus vota pro mea salute & incolumitate, & nuncupasse libenter, mi Secunde carissime, cognovi ex literis tuis. Vale.

Plinius Trajano Imp. S.

OP T O, domine, & hunc natalem, & plurimos alios quam felicissimos agas : æternaque laudē florentem virtutis tuæ gloriam, & incolumis & fortis alijs super alia operibus augeas. Vale.

Trajanus Plinio. S.

AGnosco vota tua, mi Secunde carissime, quibus precaris ut plurimos et felicissimos natales, florente statu reipublicæ nostræ agam. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ suæ. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Nos quotidie tabellarios vestros expectamus, qui si venerint, fortasse erimus certiores, quid nobis faciendum sit. Faciemusque te statim certiozem. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. Tullius Cicero Terentiæ, S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Da operam ut convalescas ; quod opus erit, ut res, tempusque postulat, provideas atque administres : & ad me de omnibus rebus quam sæpissime literas mittas. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est : ego valeo. Valetudinem tuam velim cures diligentissime. Nam mihi & scriptum & nunciatum est, te in febrim subito incidisse. Quod celeriter me fecisti de Cæsaris literis certiozem, fecisti mihi gratum. Item post-hac, si quid opus erit, si quid acciderit novi, facies ut sciam. Cura ut valeas.

M. T.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Nos neque de Cæsaris adventu, neque de literis quas Philotimus habere dicitur, quidquam adhuc certi habemus. Si quid erit certi, faciam te statim certiozem. Valetudinem tuam fac ut cures. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Redditæ mihi tandem sunt a Cæsare literæ satis liberales : & ipse opinione celerius venturus esse dicitur. Cui utrum obviam procedam, an hic eum expectem, cum constituero, faciam te certiozem. Tabellarios mihi velim quam primum remittas. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

S. V. B. E. V. Si quid haberem, quod ad te scriberem, facerem, id & pluribus verbis & sæpius. Nunc quæ sunt negotia, vides. Ego autem quomodo sim affectus, ex Lepta & Tre-

batio poteris cognoscere. Tu fac, ut tuam & Tulliae valetudinem cures. Vale.

M. T. Cicero Terentiae. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Constitueramus ut ad te ante scripseram, obviam Ciceronem Cæsari mittere : sed mutavimus consilium, quia de illius adventu nihil audiebamus. De ceteris rebus, etsi nihil erat novi, tamen quid velimus, & quid hoc tempore putemus opus esse, ex Sicca poteris cognoscere. Tulliam adhuc mecum teneo. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T. Cicero Terentiae. S. P. D.

IN maximis meis doloribus excruciat me valetudo Tulliae nostrae, de qua nihil est quod ad te plura scribam : tibi enim æque magnæ curæ esse certo scio. Quod me propius vultis accedere, video ita esse faciendum : etiam ante fecissem, sed me multa impediunt, quæ ne nunc quidem expedita sunt. Sed a Pomponio expecto literas, quas ad me quamprimum perferendas cures velim. Da operam ut valeas.

M. T.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

QUOD nos in Italiam salvos venisse gaudes, perpetuo gaudeas velim. Sed perturbati dolore animi magnisque injuriis, metuo ne id consilii ceperimus, quod non facile explicare possimus. Quare, quantum potes, adjuva. Quid autem possis, mihi in mentem non venit. In viam quod te des hoc tempore, nihil est : & longum est iter, & non tutum : & non video quid prodesse possis, si veneris. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Tullia nostra venit ad me pridie Idus Junii ; cujus summa virtute & singulari humanitate, graviore etiam sum dolore affectus, nostra factum esse negligentia, ut longe alia in fortuna esset, atque ejus pietas ac dignitas postulabat. Nobis erat in animo Ciceronem ad Cæsarem mittere, & cum eo Cn. Sallustium. Si profectus erit, faciam te certiorum. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

IT 11

M. T.

M. T. Cicero Tironi. S. P. D.

NON quæo ad te, nec lubet scribere, quæ animo sim adfectus : tantum scribo, & tibi & mihi maximæ voluptati fore, si te firmum quam primum videro. Tertio die abs te ad Alyziam accesseramus : is locus est citra Leucadem stadia cxx. Leucade aut te ipsum, aut tuas literas a Marione putabam me accepturum. Quantum me diligis, tantum fac ut valeas, vel quantum te a me scis diligere.

M. T. Cicero filius Tironi. S. P. D.

ETSI iusta, & idonea usus es excusatione de intermissione literarum tuarum ; tamen id ne sæpius facias rogo. Nam etsi, de republica, rumoribus & nuntiis certior fio, & de sua in me voluntate semper ad me perscribit pater : tamen de quavis minima re scripta a te ad me epistola, semper fuit gratissima. Quare cum imprimis tuas desiderem literas, noli committere, ut excusatione potius expleas officium scribendi, quam assiduitate epistolarum. Vale.

M. T.

M. T. C. Servio Sulpitio. S. P. D.

HAgesaretus Larissæus, magnis meis beneficiis ornatus in consulatu meo, memor & gratus fuit, meque postea diligentissime coluit. Eum tibi magnopere commendo, ut & hospitem meum & familiarem, & gratum hominem, & virum bonum, & principem civitatis suæ, & tua necessitudine dignissimum. Pergratum mihi feceris, si dederis operam, ut is intelligat, hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse.

M. T. Cicero Trebatio. S. P. D.

EPistolam tuam quam accepi ab Lutio Aruntio, conscidi innocentem; nihil enim habebat, quod non vel in concione recte legi posset. Sed Aruntius ita te mandasse aiebat, & tu adscriperas. Verum illud esto: nihil te ad me postea scripsisse demiror, præsertim tam novis rebus. Vale.

M. T.

M. T. C. Q. Valerio. S. P. D.

P. Cornelius, qui tibi has literas tradiderit, est mihi a Publio Cuspio commendatus, cujus causa quantopere cuperem deberemque, profecto ex me facile cognovisti. Vehementer te rogo ut cures, ut ex hac commendatione, mihi Cuspium, quam sæpissime, gratias agat. Vale.

M. T. Cicero Caio Memmio. S. P. D.

Aulum Fusium unum ex meis intimis, observantissimum studiosissimumque nostrum, eruditum hominem & summa humanitate, tuaque amicitia dignissimum, velim ita tractes, ut mihi coram recepisti. Tam mihi gratum id erit, quam quod gratissimum. Ipsum præterea summo officio & summa observantia tibi in perpetuum devinxeris. Vale.

Cicero Basilio. S. P. D.

TIBI gratulor, mihi gaudeo, te amo, & tua tueor: a te amari, & quid agas, quidque agatur, certior fieri volo. Vale.]

M. T.

M. T. Cicero Servio Sulpitio. S. P. D.

ASCLAPONE Patrensi, medico, utor valde familiariter, ejusque cum consuetudo mihi jucunda fuit, tum etiam ars, quam sum expertus in valetudine meorum ; in qua mihi cum ipsa scientia, tum etiam fidelitate, benevolentiaque satisfecit. Hunc igitur tibi commendo, & a te peto, ut des operam, ut intelligat, diligenter me scripsisse de se, meamque commendationem usui magno sibi fuisse. Erit id mihi vehementer gratum.

M. T. Cicero Acilio Proclo. S. P. D.

AVitum mihi hospitium est cum Lyfone, Lysonis filio, Lylibætano, valdeque ab eo observor : cognovique dignum & patre, & avo. Est enim nobilissima familia. Quapropter commendo tibi majorem in modum rem domumque ejus : magnoque opere a te peto, cures, ut intelligat meam commendationem maxime sibi apud te & adjumento, & ornamento fuisse. Vale.

Angelus

Angelus Politianus Cæsari Carmento suo. S. D.

CONtemni te putas quod non rescribo. Contemnerem si rescriberem. Quos enim contemno, respondere his audeo vel occupatus ; tibi, nec otiosus. Vale.

Angel. Politian. Jacobo Modesto suo. S. D.

DOLES quod non rescribam : dolere desine, jam rescribo. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

NON præstas quod pollicitus. Conqueror si oblitus, magis etiam si non oblitus. Oblitum fuisse vix amici est : non præstare cum recorderis, prorsus inimici. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

QUÆ vellem corrigeres, tu laudas. Hoc vero facile facis, quod semper facis. Vale.

A. P.

A. P. Amico. S. D.

IRasceris quod iste me Simius carpit : non ideo me carpit, ut carpat : sed ut sibi victum quærat homo famelicus apud quosdam, qui multum gaudent assentatoribus, plus tamen detractoribus. Vale.

A. P. Amico. S. D.

SI te ob divitias amare cœpissem, desissem tibi nunc esse amicus, cum tu desisti esse dives. Verum si nunc desissem, ne tum quidem cum fuisti dives, fuissem tibi amicus, sed adulator : quod esse qui potest, is esse liber non potest. Vale.

A. P. Amicis. S. D.

MULTI simul epistolas poscitis. Multis ecce mitto, sed unicam. Convenit unica multis, quos unice diligo : quæ tamen erit ut multæ, quando multi legetis. Valete.

A. P.

A. P. Maledico alicui.

MAledicenti non remaledico, ne maledicere mihi tu forsā, hoc est, ne laudare me desinas. Quis enim laudatur verius, quam qui maledicetur a malo viro. Te vero appellare malum virum, tantum a maledicto abest, ut nihil possit dici melius.

A. P. Laurentio Medici. S. D.

CYGNUS Poeta similis ; uterque candidus, uterque canorus, uterque fluvios amans, uterque Phœbo gratus ; sed negatur canere cygnus, nisi cum Zephyrus spirat. Quid igitur mirum, si taceo tamdiu tuus Poeta, cum tu tam diu non spires meus Zephyrus. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

Vincebar a te prius doctrina, vincebar ingenio ; sed vinci tamen lætabar, atque adeo lætor, quoniam te diligo : quin ob hoc ipsum diligo, quod his vincor. At nunc & humanitate vincis.

vincis. Hoc equidem ferre nequeo, quoniam turpe : sed jam fero, nihil enim turpe mihi, quod honestum tibi. Vale.

A. P. Amico. S. D.

DOLES quod amicus in disputatione te vicerim ; dolere non debes : nam si amicorum omnia sunt communia, non magis quam tu victor ego : nec minus quam tu victus. Sed hoc tu fortasse doles, quod hac amicorum lege, nec plane sum victor, qui te vici. Vale.

A. P. Amico. S. D.

DOLUI vehementer, lætatus sum vehementer : quod ægrotaſti, quod & convaleſtiſti. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

MITTO lilia, non ut gratum faciam tibi, quamquam tibi quoque ; sed ut ipsis liliis, hoc est, ne marcescant. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

QUOD honoris mei causa, tu quoque federis inter auditores meos, non habeo gratiam. Nam si placui, jam tuli; si non placui, nec debeo. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

MULTO æquius fuerat denegare statim, quod tam vehementer rogaveram, quam postea non perficere, quod tam liberaliter vir gravis promiseras. Non enim tunc fuisset injuria, quia nondum debebas: at nunc est, quia jam debes. Debes quia promissisti. Non enim credo adhuc te quoque ex illo esse hominum genere, quos promissa non alligant. Tantum rogo, si beneficium mihi tribuere non vis, desinas tamen esse injurius. Desines autem, si sperare diutius frustra vetueris. Denique debebo tibi multum, si quod opto præstiteris: mirabor multum, si non præstiteris. Vale.

Erasmus

Erasmus Cuidam. S. D.

QUOD pristinam meam scribendi consuetudinem intermissam miraris, nihil est, quod suspiceris mali : neque enim (quod semper fui) tui amantissimus esse desii. Bene vale.

E. Arnolde Boschio. S. D.

COmpluscultas jam epistolas eodem prope argumento abs te recepi, quod me tibi suspicaris iratum ; ni sine causa faceres, ferrem profecto iracunde, quod de homine tui amantissimo, tam non amanter senseris. Vale.

E. Amico. S. D.

UBI nostrum N. isthuc iturum intellexissem, nolui inanem venire, præsertim qui me obnixè rogaret, ut sese apud te commendatum facerem. Obsecro itaque, ut eum pro veteri tua consuetudine tractes. Non clam me est, nec ille quidem ignorat, quantum possis, quantumque mea causa velis. Effice ne vel illum sua spes,

vel me mea de te opinio falliat. N. quidem tibi novum amicum comparaveris, me vero arctius devinxeris. Vale.

Faustus Erasmo. S. D.

FRUGALEM omnino mihi cœnam postulo : nihil volo præter muscas, & formicas. Bene vale.

Erasmus Fausto suo. S. D.

QUÆ, malum, tu mihi objicis ænigmata? Num me Œdipum putas, aut Sphingem esse domi? Quanquam equidem somnio, tuas muscas, aviculas, formicas, cuniculos velle. Verum alias jocabimur; nunc cœna emenda est: quare ænigmatistes esse desinas oportet. Vale.

Faustus Erasmo. S. D.

NUNC plane intelligo te Œdipum esse: nihil volo præter aviculas, & quidem parvulas: de cuniculis absit. Vale, optime ænigmatum interpres.

Erasmus

Erasmus Batto suo. S. D.

VIDE quantum maledicendo valeas. Unica tantum epistola victus, do manus, arena cedo, in Angliam usque perfugio. Hic certe a tuis convitiis, tutum me fore confido; nam si me persequi voles, alter tibi adeundus esset orbis: & pigritiam probe novi tuam, qui tametsi mediis in fluctibus es natus, nihil tamen pejus odisti fluctibus. Quod si huc quoque tuæ conviciatrices epistolæ penetrabunt, audio in ultima Britannia Orcades esse insulas; in has aufugiam, etiam si quid est Orcadibus remotius, vel ad Antipodes usque. I nunc, & de gloriosa victoria, magnificum triumphum agito. Bene vale.

E. Thomæ Grejo. S. D.

SI quod unquam tibi gratum feci, aut volui, quaeso ut hoc mihi gratiæ referre non graveris. Huic juveni quas ad te literas scripsi, tradito; ubi meis vehementer efflagitantibus copiam fecero, remittam. Bene vale.

E. Ludovico Curino. S. D.

QUOD tam amicas literas ad me dederis, suavissime Curine, gratiam habeo ; quod tam eruditas, tibi gratulor. Vix enim mihi persuasit Nefenus, tuo marte, quod aiunt, fuisse conditas ; sed persuasit tamen, vel quia vir minime vanus, vel quia mihi jampridem nota ingenii tui felicitas. Perge, mi Curine, tibi solidam parare felicitatem ; id facies si veram eruditionem cum morum integritate conjunxeris. Cætera vel non ambienti dabunt Cælites. Bene vale.

E. Lasio. S. D.

SI quo pacto liceret ex hoc evolare pistrino, quod quidem facerem cupidissime, malim extra nuptiarum tempus te visere, quo totus toto te frui possem : nunc in tanta hominum turba quantula tui portio rediret ad nos ? Precor ut nuptiæ filiæ tuæ, tibi tuisque sint voluptati pariter ac bono. Vale.

E. Gulielmo

E. Gulielmo Archiepiscopo Cantuariensi. S. D.

Incidit Erasmo tuo periculosa, & omnium gravissima cum calculo conflictatio. Deventum in manus medicorum & pharmacopolarum, hoc est, carnificum & harpyiarum. Adhuc parturio. Malum in costis etiam affixum est, quando pariturus, aut quid pariturus incertum est. Suspicio hoc morbi debere me cerevisiæ, quam dies jam complures inopia vini bibi. Has literas dictavi modo, nec id extra molestiam. Tu cura, ut quam optime valeas, optime Mecænas.

E. Martino Bruxellensi. S. D.

Carissime frater, acceptis tuis literis, non respondi, protinus decreveram visere te. Verum semper novis occasionibus sum prohibitus. Oro te, ne quid animum discruciet hæc tragoedia plane fatalis : tuus dolor mihi prodesse non potest, obesse potest certe tibi. Omisissis hujusmodi næniis, oblecta te sanctis studiis, & philosophia Christi ; quæ gaudet bonis, & tolerat males. Bene vale.

E. Paludano Suo. S. D.

MITTO Epitaphium, ne usquam non obsequar Paludano : si displicebit, quod scio fore, cogita scriptum a theologo, cui generi scis quam iniquæ sunt Musæ. Bene vale.

E. Andreae Hoochstrato. S. D.

DEflexi non nihil ab itinere meo, ut & te veterem amicum meum viderem, & urbis tam celebris conspectu fruerer ; verum utrumque frustra, malo quodam meo fato. Nam & tu aberas, & urbs ita placuit, ut a nulla unquam discefferim lubentius. Bene vale.

*Petrus Bembus, nomine Leonis decimi Pontificis,
Leonardo Lauredano Venetorum Principi. S. D.*

JUssimus interpretem apud te remque publicam tuam, esse nostrum Petrum Bibienam, cum prudentia & rerum gerendarum usu præditum hominem, tum imprimis nobis probatum & gratum ; scripsimusque ad illum ea de re. Quamobrem

brem abs te petimus, ut omnibus in rebus, quas is nostro nomine ad te perferet, eandem illi fidem habeas, quam haberes nobis ipsis, si te coram alloqueremur. Vale.

P. B. Sigismundo Gonzagæ Cardinali. S. D.

CAROLUM Orpheum, unum ex iis qui mihi sunt carissimi, hominem plurimis virtutibus præditum, proficiscentem ad te, commendo tibi majorem in modum : porro mihi gratissimum feceris, si eum ita suscipies tractabisque, ut intelligat se quoniam a me diligitur abs te amari. Vale.

P. B. Magistratui Bononiæ Polæ Episcopo. S. D.

MANDO tibi, ut Nicolao Blanco civi Bononiensi reditum in patriam des, revo- cesque eum ab exilio, quemadmodum ego eum revoco : itaque statuas, ut nulla posthac molestia ea de causa Nicolao afferatur.

P. B. Magistratui Bononiæ. S. D.

MANDO tibi, ut Achillis Taurellii, cui præfecturam militarem contuli, ejusque militibus

militibus stativa des eo in loco qui tibi esse opportunior videbitur : eisque dari mandes tectum, lignum, stipulam, uti solitum est.

P. B. Herculi Storio. S. P. D.

AVIAS ambas meas, effœtas deploratasque fœminas, & tam prope centum annorum mulieres, mihi fata reliquerunt ; unicum fratrem meum, juvenem atque florentem abstulerunt, spem & solatia mea. Quamobrem quo in mœrore sum, ipse facile potes existimare. Reliqua ex meis intelliges. Heu me miserum ! Vale.

P. Bembo Benediſto Cardinali Ravennæ. S. P. D.

LEgationem Piceni tibi delatam esse vehementer gaudeo. Quotquot enim accessiones dignitatis tuæ fiunt, easdem pro meo vetere in te amora, observantia, studio, mihi ipsi fieri existimo. Itaque cum de ea tibi vere atque ex animo gratulor, tum ut perpetuæ voluptati tibi sit iste magistratus, magnopere a diis quæso & opto. Vale, Patrone optime atque amplissime.

Jacobus

Jacobus Sadoletus Anton. Perrenoto Episcopo Atrebatensi. S. D.

CUM scriberem ad patrem tuum clarissimum virum, mandavi tabellario, ut meis verbis tecum accuratius loqueretur. Ego, quod ad me attinet, amorem eum conservo, quem ab eo congressu, quo ad Nicæam primum una fuimus, erga te suscepi. Tu si pari erga me voluntate fueris, non solum meæ expectationi satisfacies, sed humanitati etiam constabis tuæ. Vale.

Paulus Manutius Seb. Leoni Cordubensi. S. D.

Nicolaus Nathanaëlus, egregie moratus adolescens, magnos in Latinis litteris progressus a discessu tuo fecit: is cum mihi per se carus est, tum eo magis, quod de te sæpe loquitur amantissime, tuamque erga se patremque suum, insigni probitate atque doctrinæ virum, perpetuam benignitatem sic in ore habet, ut ejus memoriam nunquam finat intermitteri. Vale.

Petrus

Petrus Bunellus Lazaro Bayfio. S.

QUI has tibi reddet, vir probus est, & bene doctus, mihi que amicissimus : habet isthic non nihil negotii, quod quale sit, ab eo, si placet, intelligas : atque ad id explicandum, auctoritate tua, quantum poteris, non solum propter æquitatem causæ, sed mea etiam causa libentius adjuvabis. Hoc te vehementer rogo. Vale.

M. Antonius Muretus A. Reparatio suo. S. P. D.

ACCEPI ternas tuas litteras : in postremis autem quædam erant ita negligenter scripta, ut facile constaret, aliud egisse te, cum illa scriberes ; ostendam ea tibi, cum isthuc venero, & auriculam pervellam tibi ; ut postea in scribendo attentior sis, & saltem eos solœcismos effugias, quos effugerent etiam pueruli, qui primis literis imbuuntur. Noli tamen ex hac mea admonitione molestiam ullam capere. Non enim propterea volo quidquam de tua hilaritate detrahi, sed ad diligentiam addi. Vale.

Justus

Iustus Lipsius Josepho Scaligero. S. D.

ABIT iste ad te, & vult commendari. Ecce breviter & vere. Amat litteras, ut qui maxime; amat te, ut in iis maximum. Inspice & nosce, redamabis.

J. L. Abrah. Ortelio. S. D.

NON multos tibi commendo aut ingero, nec meus mos est: sed hunc singularie Ger. Buytwechium, qui anno & sex mensibus apud me egit: tanta modestia & probitate, ut supra nihil fatear vidisse. Is ad suos nunc redit, videre & salutare te voluit: rogo ut illi pateas, atque etiam Bibliotheca tua. Pauca verba facio: si tu totidem cum illo, fatis se ipse commendarit. Vale.

J. L. Gulielmo Camdeno. S.

MUNUS a te accepi, vir ornatissime, per mihi gratum Britanniam tuam: quam illustrasti ingenii & industriæ clara face. Multum patria tibi debet: multum exteri nos, qui per

per te pulcherrimam insulam videmus, etiam cum non videmus. Perge in hoc & simili studiorum genere, quod abesse non potest quin tibi famam, posteris æternum ferat fructum. Vale.

Elysius Calentius, Colotio. S. D.

COloti si me amas, utere : si non uteris illud in argumento est, non amabis. Vive.

E. Calentius Opiliano. S. D.

MEministi unquam, procelloso in mare navem diu jactari, atque ab littore pelli : mox peracta ventorum vi, subito in portum labi. Sic, Opiliane, sunt, qui reges sequuntur. Spera & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

JUBET Rex, quamprimum ad se venias, causam itineris non intelligo, nisi id sit, quo filii a patribus vocari consueverunt. Spero fore, ut ditior ac melior revertare. Veni & vale.

E. Calentius

E. Calentius Hiaraco. S. D.

CAVE quicquam, Hiarace, dixeris unquam aut feceris, quod si opus sit, nequeas ratione defendere. Illud enim pulcherrimum est in vita, & quod dicas recte scire, & quod agas non ignorare. Vive.

E. Calentius Sipontino. S. D.

PRomiseram me Sipontine, ad cœnam venturum. Quod fefellerim, gratias habe. Detinuit me Colibertus, hominum molestissimus, deambulando, & se usque adeo magnificando, ut scis, quousque defessum redderet. Quem si cœnatum apud te mecum adduxissem, timeo, ne mensas etiam post epulas vorasset. Vale.

E. Calentius Veliano. S. D.

Nimium me, Veliane, in discendo facilem putas; possum equidem, si velim, obscurius scribere. Verum ego latinus cum sim, facile dicere, non barbare, pro ingenio nitor. Et cupio
non

non doctis modo, sed & pueris quoque intellectum iri. Difficilius quidem existimo, graves res clara oratione; quam scabra & obscura posse pronuntiari. Tace, & vale.

E. Calentius Furiano. S. D.

SOLEO tecum, Furiane, modo literis jocari, modo verbis: uti cum cæteris facio quos amo. Sed rerum omnium difficilimum puto, naturam posse hominis immutari. Tu quia tristis adeo natus es, blanditias non amas, jocos non quæris. Credo tibi deos deasque omnes in genitura fuisse iratos, & ut mœsti aliquid ederent, quod omni ex parte desiperet, te congenuisse. Tu, Furiane, tua fata exequere: nihil enim impedio. Et ut diis ita volentibus morem geras, continue plora miser, & si potes. Vale.

E. Calentius Forbiano. S. D.

Fortunæ tribuito, Forbiane, quod dives ex inope factus sis. Nam quid virtuti tribuas, nihil video: nisi tu virtutem existimes assentari, fallere, mentiri, rapere, lenonem esse: quæ te
ditem

ditem facere, & quibus te clarum putare maxime potes. Nam si virtuti opes darentur, alios videres esse divites, quos non vides. Tu autem, Forbiane, mendicares. Peri.

E. Calentius Martiano. S. D.

LUcium Simeonem, fratris tui filium, & si nullas a te literas detulit, habui commendatum. Tantum enim valet apud me dignitas tua, & benevolentia, ut quemcunque tuorum, viderim, existimem meum esse. Ego illum subito ad Hiaracum duxi, & quæ postulavit rogante me, omnia impetravit ita facile, ut a te patruo viderentur impetrata. Tu igitur qui me cognovisti, utere, si velis. Quod si negaveris velle, merito, Martiane, faciam conjecturam, te mihi amplius non esse utendum. Crede.

E. Calentius Solimeno. S. D.

HIC quem vides hominem, meus est. Virtutem colit, doctos amat, medicum se fieri vult, tum tibi summopere commendo, atque oro

ut talis erga eum sis, qualis erga meos esse consuevisti. Vive.

E. Calentius Solimeno. S. D.

PER immortales ego te deos oro, Solimene, medicorum disertissime, qui corpori simul atque animo mederi primus comperisti, ut languenti Furiano jam ostendas quid facto sit opus, ad tristitiam hanc ejiciendam : qui neque unquam ridet, neque loquitur unquam, neque alicui gratulatur. Quod si effeceris, fatebimur a te nobis hominem restitutum, veluti jactante, ut aiunt, Deucalione lapidem animatum. Vale.

E. Calentius Hieracotio. S. D.

ARmatum videre Forbïanum quis possit pati, equo insidentem feroci, hastam cruri admoventem, veluti cum hoste congressurum ? Papæ totus in auro est, totus fremens, totus ferox, terribilis, ni medio cursu ad terram corruisset ! Vides ?

E. Calentius

E. Calentius Hiaraco. S. D.

SI me lapidem natura fecisset, aut truncum, neque cuperem aliquid, neque quicquam, Hiarace, postularem: verum quia hominem genuit, quæ sint hominis, quærere haud injuria est: quam ob rem id dictum sit, potes intelligere. Domum Tarenti non habeo, neque vineas neque agros: si dederis, facies humanissime. Quod si tacuero maxime, id me maxime postulare, intelligas. Vale.

E. Calentius Solimeno. S. D.

CRAS te mihi adesse cupio, Solimene, languentum ut cures. Aut cessa, aut propera. Quod si cessaris, scito tibi Calentium defuturum. Vola & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

GRatias tibi pro donata cane me habiturum ne credas Hiarace: utilius existimarem, si bovem aut asinum, qui rei adderet, donavisses. Vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

QUOD me ames, Hiarace, quod laudes palam, & quod nihil des, grato principi non conveniunt. Vive & vale.

E. Calentius Aracino. S. D.

Venissem ad te, & quæ scripsisti, credidissem omnia, ni te atque illum cujus imperio scripseras, cognovissem, quod polliceri magis, quam dare facile est : cui mentiri, fallere, verba dare, pro consuetudine jam pulchrum videatur. Vos eam fallendi argutiolam in alios exercete. Calentium vero dimitte, qui vos novit optime, quales fitis. Abite.

E. Calentius Celio. S. D.

TU si fuisses volucris, profecto fuisses accipiter ; ita tibi unca manus, atque aptæ natæ ad rapinam, Celi : qui stante mihi annulum rapueris clam adeo, ut, quem aiunt, Argum etiam centoculum fefellisses. Quem nisi restituas, scito

te

te farem omnibus cognitum iri, & pelli undique
prorsus, Celi. Valeas.

E. Calentius Regi.

SI meas has legeris, bone Rex, neque despex-
eris epistolas, aspicias quonam modo tibi
filium instituerim, sive ad illum scribens, sive
ad alios cujusvis ordinis homines. Nam cæte-
ris etiam quæ scripto sunt, illi tribui legenda,
ut inde quoque hauriat disciplinam. Longe
tamen ei plura verbis tradidi, & quidem non
leviora. Tu autem, Rex inclyte, pro filii docu-
mento, si mei memineris, facies ut gratum prin-
cipem decet. Nam si merentur apud te, qui
canes, aut accipitres curant: quanto magis qui
liberos tibi, rerum omnium carissimos erudierunt.
Vive.

Gilberti Cognati Erasmo Roterodamo. S.

TUA, unicum studiorum decus Erasme cla-
rissime, apud principem nostrum commen-
datio, plurimum mihi & ornamenti & emolumenti
attulit. Hic Academiam plane quandam institu-

ere confilium est. Sed o utinam te hic haberemus, ut una philosopharemur. Cætera coram. Bene vale, clarissime Erasme, Patrone incomparabilis.

G. C. Johanni Metello. S.

ILLUD me male habet, Metelle amicorum intime, Romam tuis virtutibus parum respondere. Sed fortasse nondum innotuisti, novus hospes. Aras & mitras, opinor, non ambis. Antonium Augustum tibi familiarem esse gaudeo. Si vales bene est, ego utcunque valeo.

G. C. Jacobo Parco. S.

SI tibi, vir amice, res sunt ex sententia, majorem in modum gaudeo. Sin minus, tanto magis erigendus est animus, quanto magis premit fortuna. Cura ut valeas: bona enim tua valetudine nihil nobis jucundius, nihilve gratius annuntiari potest.

G. C. Sigismundo Gelenio. S.

ACcepi literas tuas parum lætas. Sed tu fac sis animo philosophico; & homo natus, casus humanos moderate ferto. Vale.

G. C.

G. C. Simeoni Verono. S.

COnfilium tuum de adeunda Italia, vehementer probo : quod ut tibi bene vertat precor. Tu quod facis, magno animo in literas incumbe. Incredibilis enim est tuorum omnium de te expectatio : quam ne fallas curabis. Vale feliciter.

G. C. Henrico Colinæo. S.

IN me, clarissime vir, rogo, ut tui similis esse pergas. Nihil addam huic petitioni, in quâ sunt omnia. Bene vale, Colinæe clarissime, nostræ regionis decus.

G. C. Georgio Guioto. S.

MAndatorum, tuorum, mi Georgi, a me præteritum est nihil, nam tuorum prætermisi neminem, cui tuo nomine non dixerim salutem diligenter. Mater tua desiderio tui vehementer angitur : quam crebris literis levare, tuæ fuerit pietatis. Quam rectissime vale.

G. C. Gulielmo Amiato. S.

DE filio tuo statues pro tua prudentia. Mire ardet ablegari a tuo convictu. Libertate nihil dulcius. Si Lutetiam, aut aliquopiam ablegas illum, cura ne habeat in manibus quantum vellet. Natura prodigus est. Bene vale. Cursum.

G. C. Petro Agio. S.

TIBI gratulor, mi Agi, qui studium omne huc contuleris, ut optimis disciplinis, quæ veræ sunt hominis opes, ditescas : ac majorum tuorum imaginibus geminum addas decus, eruditionis atquæ probitatis. In hæc omnium pulcherrima nihil juris habet fortuna : sed hominis propria sunt, ac perpetua. Proinde ut currenti calcar addam, hortor egregie juvenis, ut quæ cœpisti pertendas : ac Agiorum nomen per se clarissimum, tuis propriis virtutibus reddas clarius. Vale, dulce decus meum.

G. C.

G. C. Georgio Guoto. S.

DE scribendi cessatione me sine culpa accusari gaudeo. Hic primus est oblatus, cui literas committerem. De parentum negotiis tu memorem mones. Ita enim mihi curæ sunt, ut nec tibi quidem ipsi sollicitudine diligentiaque concedam. Cave putes te a patria abesse, dum ego adero. Vale.

G. C. Antonio Lullo. S.

Singularem quandam animi in me tui benevolentiam multis sic perspectam habebam, vir doctissime, ut nullo testimonio fuerit opus. Mihi tamen gratissima fuit tua epistola, undique spirans veterem illum tuum erga me favorem. Utinam sit quo nomen ingrati liceat effugere. Cura, mi Lulli, ut quam rectissime valeas, si nos valere cupis.

G. C.

G. C. Laurentio Privæo. S.

LIbebat, atque decebat, vir optime atque doctissime, tibi pluribus verbis pro sale ad me misso, gratias agere : sed prandens admonitus sum, ut illico pararem literas. Pleno stomacho scribere, mihi tutum non est. Scribam brevi copiosius, & accuratius. Bene vale, amice singularis.

G. C. Jacobo Parco. S.

QUOD audaciam meam in optimam partem interpretaris, mi Parce, lubens agnosco tuam humanitatem. Sed cave per gratias ne tantum tribuas meo iudicio, quantum te scribis tribuere : quin potius Horationum illud hic locum habeat : *Cæcus uti si monstret iter, tamen aspice.* Vale, optime Parce, & me hoc quo cœpisti animo & amore prosequere.

G. C. Johanni Gastio. S.

RES humanæ undique sunt exulceratæ : quorsum erupturæ, nescio. Hic enim varii & atroces rumores feruntur, quos non libet scribere. Bene vale, amicorum suavissime.

G. C. Gulielmo Gruerio.

PRO epistola mea mature reddita, mi Grueri, gratiam habeo plurimam. Si probus jam se convertit ad meliorem frugem, fane gaudeo. Nam hoc vitæ genus quod hætenus secutus est, non potest non habere infelicem exitum. Nondum hominem odi : sed odero, si pergat qua cœpit. Vale.

G. C. Henrico Morello. S.

NON damno, quod extremæ senectuti reponis luculentum viaticum. Nihil enim miseriùs sene egeno. Habere divitias sine fraude partas, non est crimen ; sed amare pecuniam, & (ut sapiens Hebræus loquitur) cor apponere, est peccatum. Vale.

G. C.

G. C. Stephano Fauchio. S.

NIcolai fratris tui casum doleo : sed subiras-
cor, quod toties negligit valetudinem
suam, quum eo thesauro nihil sit pretiosius. Si
quid sciero, in quo possim vobis gratificari, re-
perietis voluntatem paratissimam. Cura, mi
domine, valetudinem, cura quæso : & sic existi-
mes, nihil tua valetudine firmiore gratius ad-
nuntiari posse : nihil æque jucundum, atque si
Dominum Nicolaum, fratrem tuum, convaluisset
intellexero. Iterum vale.

G. C. Claudio Jailoni. S.

ANteciceronianum degustavi : frigidum est
nugamentum. Epistolam de eo meum ad
Metellum tibi non displicuisse gaudeo : certe a-
nimo meo non satisfecit, de reliquis alias. Vale.

G. C. Stephano Pratano. S.

BOBÆO habenda gratia est quod orbem
furioso & ingrato liberavit. Nunquam a
me

me verbo læsus est : sed tum a me, tum a meis pluribus officiis est adjutus. In eo nec erat eruditio, nec ingenium, nec ullum piæ mentis vestigium. Et talis habebatur pro homine. Vale, Gilberti tui memor.

G. C. Claudio Lesmæo. S.

REddita est mihi a te epistola, quæ vel hoc nomine mihi fuit gratissima, quod' tam amanter prolixèque mecum confabulari, tædium non fuerit. Nunc in hoc ego scribo, ut scias ad me pervenisse epistolam. Salutavi quos voluisti amicos : rescripturus per occasionem, ut vincere prolixitate possim. Cura valetudinem, & quam rectissime vale.

G. C. Jacobo Perrotto. S.

UTinam in Johannis Toronis dignitatem successisses. Quod honores simul & opes contemnis, laudo animam philosophicam. Sed ut nunc est seculum, expedit in sublimi esse, ne suum & canum ludibrio fimus expositi. Bene vale.

G. C.

G. C. Antonio Pascuano. S.

ANTE plures hebdomadas respondi literis tuis, scripsique Glareano. Tuas literas misi ad Tethnigerum. Opinor esse redditas, si satisfactum est animo tuo, est quod gaudeam; sin minus, si me plenius instruxeris, magis fungar officio meo. Vale.

G. C. Martino Borrhao. S.

Consilium tuum, mi Borrhæ, vehementer probo, qui tricis hujusmodi nolis involvi. Hoc seculum plenum est Ardelionibus istiusmodi, qui nihil habent pensi quid in quem scribant, modo innotescant. Vale.

G. C. Claudio Lesmæo. S.

CŒPI esse Christi discipulus, mi Lesmæ, sustuli crucem meam. Hoc interest quod crux me portat. Incredibilis dolor occupat imilia & utramque coxendicem, ut mors sit in votis. Sic placitum est illi, cujus voluntati resistit nemo.

Opto

Opto te cum omnibus tuis charis, quam rectissime valere.

G. C. Johanni Gastio. S.

HAbeo gratiam, mi Gasti, pro literis mihi transmissis per hunc veredarium. Si quod officium vicissim præstare queam, impera : id tuo jure facies. Vale, & me quod facis ama.

G. C. Mercurino Jailoni.

INstat vindemia, Mercurine humanissime : si dignaberis mihi implere unam choam vino subrubro, aut etiam albo eleganti puroque, dabo pretium æquum, & insuper habebō gratiam. Sin minus, nihil decedet nostræ amicitiae. Bene vale.

G. C. Claudio Lesmaeo. S.

DOleo te decumbere : sed spero fore brevi ut exilias. Hoc ubi factum fuerit, objurgabo te, quod non habeas majorem valetudinis tuæ rationem : toties tuo admonitus malo, cura ut convalescas.

G. C.

G. C. Mathæo Junio. S.

FUcatus ille de quo scribis, sic in me furit, ac si decem dæmones haberet in pectore. Assuetus ego monstis, in tale monstrum hætenus incidi nunquam. Vale ut cupio.

G. C. Sileno Rutio. S.

QUOD scribis de pietate tua non satis intelligo: quæ mihi nunquam fuit suspecta, sed alii mihi interdum obijciunt argumenta quædam, quæ invitus audio. Ea literis non expedit committere. Vale ut cupio.

G. C. Johanni Vernodo. S.

Versaris isthic in arce literarum & eloquentiæ; & tamen oratio tua Latina nihilo politior est quam solet: & Græce mendosissime scribis. Quæ res indicat, te nec in Latinis, nec in Græcis authoribus versari serio. Admonitunculas meas boni consule. Vale.

G. C.

G. C. Gulielmo Cleveval. S.

GRatum est, quod Gulielmo Moyro celeriter reddideris literas meas, placavi eum literis: non erit posthac molestus Dominus te incolumem diu fervet. Valeto.

G. C. Renoberto Raclete. S.

ET ingenium tuum, & erga me studium, libenter agnovi, Raclete clarissime, animum mutuum tibi polliceor. Tantum licuit in praesentia, adhuc a diuturno morbo languidulo: & pluribus erat scribendum. Dominus te tuaque bene prosperet. Vale.

G. C. Johanni Frellonio. S.

HISCE nundinis expecto literas tuas, mi Frelloni, quae nunciant te cum tuis omnibus recte valere. Salvere te jubent Stephanus Turnon, & Georgius Latomus. Bene vale, vir amicissime.

G. C. Petro Putodo. S.

HOC velim scias, naturam non plus ingenii filio tuo largitam esse, quam tibi : & fere inanem esse doctrinam, natura non suffragante. Vale.

G. C. Antonio Lullo. S.

EGO omnino a Rotario me subduxi : & amicitia quæ mihi fuit cum illo, versa est in apertam similitudinem : quam ego malo, quam fucata amicitiam. Ille enim, ut de inimico quod verum est fatear, vir est plane rusticus, ingratus, perscriptæ frontis, & nullius frugis. Vale.

*Johannes Just. Cretensis. Amico studia detrectanti,
& scire cupienti.*

SCIRE cupis : ea vero per quæ ad scientiam pervenitur, facere negligis. Multi sunt in eadem sententia. Etenim nemo est quin vellet multa didicisse, quum haud ita multos invenias,

qui velint discere. Quid ita? nempe quia suavius est uvam de vite ungue decerpere, mustum de lacti gustare, quam vineta fodere, aut arare. Sed nihil magnum sine labore Dii dedere mortalibus. Et virtutis planta sudore est riganda: cujus quidem radices cum sint amaræ, fructus dulcissimi esse perhibentur. Vale.

J. J. Adolescentem ad virtutem hortatur.

JAM quando decurso spatio pueritiæ, ad bivio literæ y, quam dicunt Pythagoræ, pervenisti: videndum tibi etiam atque etiam est, quorsum deflectas. Angusta quidem & ardua est via quæ ducit ad honores, & pauci eam ingrediuntur: porro quæ ad nequitiam vergit & vitæ dedecus, latissima est, sed tandem præceps fertur: facilis enim descensus Averni. Vale.

J. J. Eidem. S.

TIBI nunc primum iter virtutis ingredienti, tria potissimum obstacula sunt amolenda: gula libido, somnolentia. Quod vir omni laude superior Hermolaus Barbarus, miri-

ſice uno comprehendit verſiculo, *Ventèr, pluma, Venus, laudem fugienda ſequenti.*

J. J. Juveni Temerario. S.

QUOD tantum facinus aggredi paras, majuraque viribus tuis audes, Phaethontis caſum facito ut memineris, qui ſanum patris conſilium negligens, infelici lapſu, magna cum ſua multorumque calamitate docuit, quam præceps audaxque conſilium ſit pertimeſcendum. Vale.

J. J. Adulatori. S.

PRæſenti blandiris, abſenti detrahis. Dextra lapidem geris, panem oſtendas altera. At tu malus es, aut me fatuum exiſtimas. Verum illud tibi perſuade, te jam nemini poſſe impo-
nere, quia omnibus notus es. Me quidem certe ſi fallis, non fallis; ſi non fallis, fallis. *Ænigma, dices, nempe Sphingi.* Vale, ut mereris.

J. J. Amico, ne præbeat aures assentatoribus.

SI tam bonus ac sapiens esses, quam haberi cupis, minus famæ studereres quam conscientiae. Nunc dum adulatoribus delectaris, id agis, ut & ipsi per te nequiores fiant : & tu per eos deterior ac stultior : aut igitur te ipsum consule, aut vale.

J. J. Amico, ne fidat palponibus.

Assentatoribus delectaris, eosque ad te admittis, recta vero suadentes averfari ac refugis. Istud perinde est, ac si quis philtrea, aut venena propinantem amplexetur : antidotum vero, aut medicinam adhibentem, explodat atque averfetur. Vale.

J. J. Amico sanum consilium petenti. S.

VIN' tu & sapiens & bonus, & haberi & esse ? Non quod passim fieri vides, sed quod fieri decet, id facias : neque vulgi opinionem tu sequere, citra delectum, sed quod ratio præscribit,

præscribit, quod jus fasque exigit, id demum facito : & vir sapiens ac bonus eris. Vale.

J. J. Eidem serius consilium quærenti.

NAVIM conscensurus, debueras de navigando expertos navigationis consulere : nunc te, oblata puppi, ad terram respectantem consilium ea de re quærere, serum est atque importunum. Re integra locus est consilio : consummata, poenitentia. Vale.

J. J. Amico de ducenda uxore. S.

DE ducenda uxore mature consulis. Recte tu quidem istud, ut omnia ; est enim in eo diu deliberandum, quod semel factum, infectum fieri non potest. Cæterum ducenda sit uxor tibi nec ne, id potius erit consilii tui, quam vel mei, vel alterius cujusquam ; & in ea deligenda, oculis in pro auribus, Auribus autem pro oculis utere. Vale.

J. J. Marito in uxorem asperiori. S.

QUID ego de te audio? An tu propterea duxisti uxorem, ut ipsi carnificinam, tibi supplicium parares? utrique vero crucem figeres? An tu putas, quod vocibus intonas, quod frendes dentibus, quod manu sævis, propterea illam tibi obsequentem magis, teque illi chariorem fore? Non est diuturnus officii custos, metus. Duæ sunt virtutes præcipue in conjugata: amor in virum, & pudicitia; cum his incommoda omnia ferri possunt: sine his nullum est commodum omnia misera & infelicia. Porro amor commoda tractatione, et officiis elicitur, non malefactis. Amorem sequitur cura rei familiaris, & pudicitia. Denique illud sic habeto: quod incommodis uxoribus utimur, nostro plerumque fieri vitio, non culpa uxorum. Vale.

J. J. Marito ferendam esse uxorem.

UXOR tibi non negligenda, sed diligenda: certe ferenda est, vel sua ipsius causa, vel honesti respectu. Quod si hæc minora sunt,
E 4
quam

quam ut ad ea velis respicere : illud certe movere te debet, nimirum respectus & reverentia regis, qui eam tibi efficacissime commendavit : nempe Dei, Regis regum, & Domini dominantium. Vale.

J. J. Adultero uxorem castiganti.

CUM tu assidue scorteris, abnoctes pergræceris, nulli Veneri parcas, nullo genere libidinis aut impuritatis abstineas : ab uxore pudicitiam requiris ? Scito, aut tibi abstinendum esse, aut illi ignoscendum : aut certe in aliquam calamitatem vel alteri vestrum, vel, quod proclivius est, utrique postremo incidendum. Vale.

J. J. Superbo potenti.

PUTAS, quia te homines timent, te aliis esse præstabiliorem ? longe falleris. Ita enim & feræ, & cacodæmones, te multo essent præstantiores. Itaque tibi tanquam ex Apollinis tripode illud dictum puta : carum esse civem, bene de Republica mereri, laudari, coli, diligigloriosum est : metui vero, & in odio esse ;
infirmum,

infirmum, detestabile, imbecillum, caducum.
Vale.

J. J. Superbo ignobili, & obscuro.

VIDEO te superbiorem factum nulla alia
re magis, quam incogitantia. Nam si in
te ipsum descenderes, & quis, & undenam esses
considerares: haud aliter cristas dmitteres,
quam gallus devictus. Hoc igitur fac, & vives.
Vale.

J. J. Nobili insolenti.

PUTAS, ob divitias & nobilitatem tibi
omnia licere. At ego illud Comicum tibi
etiam considerandum puto. *Quam vos facillime
agitis, quam estis maxime potentes, dites, fortunati,
nobiles: tam maxime vos æquo animo æqua noscere
oportet, si vos vultis perhiberi probos.* Vale.

J. J. Prodigio profligato.

QUænam est ista tam prodigiosa luxuria?
tam portentosa profusio? tam perdita lar-
gitas?

gitas ? tam importuna prodigētia ? Quam diu putas patrimonium istud tibi suffecturum ? An credis, si libidini, si voluptati laxare frena perrexeris, tibi defuturas in singula momenta occasiones, quæ te ad perdita consilia vocent ? lusus aleæ, scorta, comessatione, pergræcationes, popinæ, sodalitates perditæ : quæ te ructantem, & nauseantem, ad extremam miseriam pertrahant ? Non unius hominis patrimonium, quantumvis amplum, sed provincias & regna tanta me hercule nequitia devorare, absorbere facile ac brevi posset. Memento Apitii, ac Phoci : quorum uterque pari luxu ex amplissimis patrimoniis devoluti, ad ultimam calamitatem ac desperationem redacti sunt. Id ne tibi accidat, illud Epicteti Stoici ne te fugiat : *Sustine, & abstine.* Vale.

J. J. Prodigo ingrato.

S Ardanapalum, ac Midam, ob diversa, imo contraria vitia, detestata est antiquitas ; omnis ætas, omnia sæcula sunt execrata : illum quod esset luxu perditus, ac in voluptates adeo projectus, ut haberetur quavis muliere corruptior : hunc vero, quod tam sui tenax, alieni appetens,
 & ca-

& capax esset, ut suomet desiderio dicatur per-
 risse: quippe cui obsonia ex voto in aurum
 conversa, copiaque in inopiam mutata, eum
 fame confecerint. Rides? de te fabula narratur.
 Tu enim ex istis duobus monstris conflatus esse
 diceris. Certe illud constat, te ad tua commoda
 & voluptates nulli rei parcere, nihil pensi habere:
 ceterum undique inclementor rapere, quod con-
 geras in tuum alvearium: tum nulli bono viro,
 quantumvis de te merito, ne frustum quidem
 panis impertiri: immo quod his debes, in igno-
 biles, ac perditos homines, in Gnatones, &
 Phormiones potius profundere, in pupos & pu-
 pas, quam quicquam iis dare, quo frigus a se
 duramque famem possint expellere: & postea te
 venditas pro liberali. Sic simia est homo: sic
 pica mulier. Vale.

J. J. Amico, de divite avaro.

RISI nuper, quum viderem asinum opiparis
 obsoniis onustum, rubos caricaeque depas-
 centem: subiitque mihi protinus amicus ille,
 nostri quem dico. Illudque mecum tacitus,
 O utinam

O utinam sic sint, qui mihi male volunt. Interim habebant similes labra lactucas. Vale.

J. J. Avaro odioſo.

QUeris, quod nemo te amet, nemo ſalvum velit : omnes interitum tuum cupiant, mortem expetant, exitium imprecentur. Quid hoc mirum ? Quid enim aliud facit avarus dives, dum vivit, niſi hoc unum : ut omnes illum mortuum malint, quam vivum ? hoc certe habes commune cum ſue : cujus uſus nullus eſt, niſi extincti. Ad eliciendum amorem una eſt via, ut ames. Miraris igitur.

———*Quum tu argento poſt omnia ponas,
Si nemo præſtet quem non merearis amorem ? Vale.*

J. J. Avaro expilato.

QUiritaris, clamas, vociferaris, cœlum terræ miſces, quod ſis expilatus. Quid refert, habeas, nec ne, rem, cujus vel poſſeſſæ, vel amiſſæ, idem eſt uſus ? Claude caſpas, occlude oſtia, ſigna loculos carbone, aut cinere opple-

tos : ac tecum reputa, ære, argento, auro ple-
nos esse : & nihil amiseris. Vale.

J. J. Detractori.

AUDIO te in existimationem meam passim
debacchari. Si id merito meo facis, irasci
tibi non debeo : sed mihi potius, qui tibi occasi-
onem præbuerim in me invehendi. Sin animi
vitio inservis ; mihi mea satis est innocentia : te
tui mores probe ulciscuntur, qui quidem abunde
pœnarum de te mihi dabunt : quod tamen ut
cupiam, Dii prohibeant. Vale.

J. J. Seipsum nimium amanti.

QUOD teipsum amas, minime id quidem
miror. Est enim omnibus a natura indi-
tus amor suiipsum : ut videlicet quisque sese,
corpusque tueatur. At vero, quod tam tenere
te amas unum, ut reliquos omnes negligas : id
plane est te ipsum odisse. Nam qui neminem
diligat, hoc agit ut a nemine diligatur : quod
qui facit, est suimet prorsus inimicus, ac proinde
stultus. Vale, & sape.

Franciscus

Franciscus Philelfus, Danieli Veturio. S.

AG O tibi gratias immortales, quod tanta benevolentia me complecteris. Non enim sine magna quadam amoris vi me hortaris, ut in tantis pestilentiae ignibus, Venetiis esse nolim, sed vel Patavium concedam, vel alio ubi tutius vitae meae consultum sit. Si dixero me esse omnino expertem metus, plane mentiar: metuo enim sed non tam mihi, quam cum infanti filio, uxoriq̃ adolescentulae, tum reliquae etiam familiae, quae minus fortasse sibi cavere norit. Nec satis scio, quid faciam; hanc morbi immanitatem audio incrudescere. Quare aut nusquam est movendus pes, aut fugiendum longius, ubi pacatior sit aëris clementia. Consilium tamen tuum non possum non probare. Vale: ex Venetiis.

F. P. Viëtorino Feltrensi. S.

EG O te virum, non solum mei amantissimum, sed & prudentem & bonum jam pridem esse cognovi. Admonitionem tuam non possum

possum non probare. Sed qui mare ingressus sit, non habet ventos in manu. Adversus contrarios etiam flatus tantisper nitendum est, dum vel fortuna vel deus aliquis portum obtulerit, si minus optatum, saltem tutum. Sententiam meam tenes. Vale.

F. P. Francisco Ferreto. S.

Literis tuis sum mirifice delectatus. Video enim nostram Constantinopolitanam illam consuetudinem tibi mente non excidisse. Quod autem hortaris, si quando ad Tolentinales rediero, Ancone ut iter faciam; tibi bona fide polliceor, non antea me ad Tholentinales rediturum, quam & Ancona, & te videro. Sed quod ad tempus id sit futurum, nondum fatis scio. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Quoniam natalis christianus jam propemodum pulsat fores, facies mihi rem gratissimam, si quas arcas antequam ego forem ex Constantinopoli soluturus, per illius temporis
naves

naves ad te misi, mihi reddi curaveris. Nam non solum libris nonnullis mihi opus est, qui arcis servantur, sed etiam vestimentis, tum meis, tum uxoris. Et, ut de me fileam, me quotidie uxor rogat, ne se diutius privem voluptate suarum vestium. Quare, nisi ad proximum natalem huic morem gessero, se ab me deludi existimabit. Nam neque te latere debet ingenium muliebri; & ego uxori ea negare non ausim, quæ vitæ cultui decorique debentur, adolescentulæ præsertim, mihiq; morigeræ. Vale.

F. P. Johanni Avripæ. S.

QUOD mihi gratularis, de meo in Italiam reditu, lætor equidem meum tibi probatum iri consilium. Verum in hanc diem fortuna consilio non respondet. Nam quam mihi spem apud Venetos amplissimam propositam sum secutus, ea me video frustratum iri. Itaque me facti mei jam pœnitet, etsi consilium nequaquam est accusandum. Hic enim diutius mihi curandum non est, cui neque promissa servantur, & morbus pestifer, quo universa civitas est correpta, imminentem interminatur interitum. Vale.

F. P.

F. P. Gabrieli Mauro. S.

QUOD scire a me vis, quot fuerint amicorum paria, priscorum memoria maxime celebrata, ea reperio quatuor numero extitisse. Theseum & Pirithoum. Achillem & Patroclum. Orestem & Pyladen. Pytiam & Damona. Addunt etiam juniores apud Græcos Epaminondam, & Pelopidam. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

QUOD me hortaris ne properem, neque desperem, fore enim ut melius mihi Venetiis quam usquam gentium consulatur : hortaris tu quidem recte, modo non sit precio spes emenda. Quare si ita certi quicquam intra constitutum tempus allatum fuerit, ut intelligam non esse diutius mihi arandum litus, sequar consilium tuum, vel in hoc vitæ discrimine. Si aliud nihil quam verba animadvertero, faciam, ut scripsi ad te antea. Meque aut ad Bononien- ses recipiam, aut ad Florentinos. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

JOannes Corbicius, mercator Florentinus, meo nomine, te adibit, ut meos sibi des ad me libros, una cum rebus omnibus, quas deposui apud te. Quod ut facias, te etiam atque etiam rogo. Nam his diutius carere non possum. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

Admonitionem tuam libenter admitto, ac probo. Idem etiam ex aliis audivi. Si res, ut cœpit, prospere successerit, nusquam hinc movebo pedem. Sin aliter acciderit, pro tempore navigabo. Nam nescio quid monstri inter hos inter se cives latere audio. Quod ne quid pariat magnæ calamitatis, non possum non vereri. Ego autem in omnem fortunam paratus sum. Vale.

F. P.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

ANtonius Capanorensis, qui a principe Lucensi orator it ad Venetos, est mihi ab ipsa adolescentia conjunctus tanta familiaritate, ut vix mihi ejus consuetudine sit dulcius quicquam. Nam & Patavii, ante meam navigationem in Thraciam, fuimus condiscipuli : & ea est urbanitate, morumque elegantia, ut vel ipsos lapides excitare queat in amorem sui. Nam quid loquar de præstanti hominis ingenio & facundia ? quid de liberalitate, & animi gratitudine ? Dignus est profecto quem ames ; quod si feceris egregie, me non mediocri abs te beneficio affectum judicabo. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

SUNT hic omnia procellarum tempestatumque plenissima, ob hanc reipublicæ ab ecclesiastica ditione defectionem. Deus bene veritat. Bononienfes ipsi de se viderint. Ego mihi atque rebus meis omnino consulere constitui ; non enim tutum est Musis inter gladios

ficasque versari. Jam civili cruore madent omnia. Nullus hic otio, nullus paci relictus est locus in tantis discordiarum seditionumque fluctibus. Itaque Florentiam petam necesse est. Nec sum oblitus consilii tui. Sed necessitati parendum est. Tu siquid melius habes, ostende. Vale.

F. P. Thomæ Sarzanensi. S.

EGO, mi Thoma dilectissime, sum Florentinæ reipublicæ jam obstrictus annuo munere. Itaque aliam nullam conditionem possum amplecti : quid enim dedecorosius, quam vel esse vel haberi levem ? Nam fidem minus fervare hominis est, non injusti solum, sed impii. At scio non modo Reverendissimus pater Cardinalis tuus id ab me factum iri nollet, sed nec etiam tu, qui speculum es imagoque & probitatis & gravitatis. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

QUO in statu positæ sint res meæ, non est difficile judicatu. Universa hæc civi-

tas factionibus tumet. Nec diu abesse potest, quin pariat maxime quippiam mali: præterea nosti quam mihi adversi sunt. Ubique gentium malim esse, quam Florentiæ. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

NO S T I jampridem, quanta mecum familiaritate, atque benevolentia junctus est Antonius Capanorensis. Qui quanquam sua probitate & innocentia, tibi debeat esse carissimus: tamen, ut mea etiam causa, aliquid cumuli accedat ad pristinam tuam in eum benignitatem, te etiam, atque etiam, rogo. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

MI H I Pollucæ meo vehementer est opus. Itaque rogo te, ut eum ad me ire quamprimum cures. Nam illum tibi tantisper usui dedi, donec abs te repeterem. Quare fac ne secundum, hac de re, ad te scribam. Vale.

F. P. Ambrosio Monacho. S.

L Iteræ mihi tuæ semper gratissimæ fuerint : & in præsentia, quam antea longe gratiores. Indicant enim dilucide, ab quibus mihi cavendum sit. Verum utar equidem more meo, ut & nemini noceam, & laceffitus injuria, me virum esse meminerim. Vale.

F. P. Cicio Romano, Apostolico Secretario. S.

QUAM mihi spem jampridem in urbe Roma coram recepisti, ut eam mihi perducas ad finem, te etiam atque etiam rogo. Nunquam, mihi crede, intermoriatur apud me officium tuum. Novi bonitatem animi tui : novi integritatem : benignitatem præsens expertus sum. Scio, non falles opinionem, de te, meam. Reliquum est, ut cœpta perficias. Vale.

F. P.

F. P. Francisco Barbaro. S.

A Ccepisse te mihi non cōmmodē esse Florentiæ, intellexi : ita est sane, ut accepisti. Idque quod recte auguraris, nulla mea culpa. Ad vos autem redire nondum mihi est integrum. Cum licebit, te faciam, meis literis, certiolem. Nam totum hunc annum, id quod permolestē fero, obstrictus sum reipublicæ Florentinæ. Occupationes meæ faciunt, ut tecum hoc tempore longior esse nequeam. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

ET recte quidem tu, mi Alberte, & peramice facis, quod de me nunquam definis aliquid cogitare, & agere, quod honorificum mihi, & fructuosum sit : conditio, quam mihi proponis, nomine tuæ florentissimæ reipublicæ, talis est, ut eam non modo non improbem, sed & probem potius, & laudem. Cæterum brevi respondeo tibi. Vale.

F. P. Petro Perleoni. S.

Silentium tuum, tam diuturnum, tamque inusitatum, suspicionem mihi affert, nescio quam ; Itaque si tibi bene est, ut & opto, & volo ; scribe ad me quamprimum, quo tecum una gaudeam. Sin secus est, id quod minime omnium velim, scribe etiam mihi, quo tibi consilio saltem prodesse possim. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Nescio, quo tandem jure, te adeo obfirmaris, ut contra omne, vel amicitiae, vel humanitatis jus, meos mihi libros, ac vestes non restituas. Tuæ enim justitiæ fuerat, qui te Justinianum cognomines : ut quæ apud te deposueram, tuæque fidei commendaram, mihi, pro tua fide, tuaque innocentia restitueres. Quare te & hortor, & moneo, ne me diutius, vana spe ludas : ne injuria me afficias, ne me veteris amicitiae nostræ oblivisci cogas. Vale.

F. P.

F. P. Ambrosio Monacho. S. D.

PAUCIS respondebo tuæ prolixiori epistolæ. Ego amicitiam Cosmi Medicis nolo, inimicitiam contemno. Nam & infensi animi simulata benevolentia nihil est perniciosius, & ego ita prudentiæ armis munivi me, ut nullas insidias pertimescam. Vale.

F. P. Raphaeli Tuscharario. S.

TUAM in me singularem benevolentiam magni facio. Quod autem hortaris, propediem ad vos eam, veniam enim non mediocriter ab omnibus expectatus. Hortaris tu quidem, aut aiunt, equum Lydum in campum. Quare & si Senenses decessioni meæ molesti sunt, faciam tamen intelligas, quantum, apud me pondus tuæ amicissimæ literæ habuerint. Vale.

F. P.

F. P. Leonardo Aretino. S.

QUanquam scio meos omnes familiares, vel nulla mea commendatione tibi esse commendatissimos, non tamen omittam, quin abs te petam, atque contendam, ut si me ames, Lapum nostrum, perdoctum, & perdisertum virum, quibuscunque rebus poteris, ita tractes, ut intelligat meam apud te commendationem plurimum valuisse. Vale.

F. P. Leonardo Aretino. S.

QUicquid Saxolus Pratenfis, auditor noster, verbis tibi meis exposuerit, sic habeto, ac si coram ipse tecum loquerer. Nihil est enim dicturus tibi, quod ab me non dicendum acceperit. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

IGnosce brevitati literarum mearum. Nam repentina tabellarii abitio, non est passa, ut tecum longior fuerim. Quod autem ad rem attinet,

attinet, ut vera tibi renunciata sunt de mea, ad Philippum ducem, abitione. Non enim Senæ, sine periculo, esse possum, propter sicarios Florentinos qui, nulla mea culpa, meæ vitæ insidiantur. Verum antea quam proficiscar Mediolanum, sum Bononiæ complusculos menses acturus. Inde ad te dabo, & crebriores, & longiores literas. Vale.

F. P. Aloysio Crotto. S.

QUOD diutius hic sum, eo serius ad vos redibo. Itaque rogo te, ut ab humanissimo nostro principe mihi facultatem abeundi exores. Nam & hic a me agitur nihil, & familia mea, me absente, non potest Bononiæ non agere incommode. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

EGO, mi Alberte, ad triduum hinc solvam, & perpulchre quidem, & perbenigne, ab hoc humanissimo principe, tum donatus, tum honoratus. Literas, tuis occlusas,
meæ

meæ dilectissimæ Chrysoloriæ, continuo reddidit.
Vale.

F. P. Aloysio Crotto. S.

AD sextum Idus Octobres Ticinum huc
perveni : ut ex nostro Catone Sacco,
eloquentissimo jureconsulto, accepisti. Itaque
per tuas literas, certior fieri cupio, quid facere
me oporteat. Nam ego hinc prius pedem
non movebo, quam consilium tuum audiero.
Vale.

F. P. Joanni Antonio Brixiano. S.

VEsperi mihi redditæ sunt literæ tuæ, itaque
cras ad vos ibo. Nam ante id tempus
hinc solvere non licuit, cum mihi in hanc
diem nullus sit equus. Itaque ignosce brevi meæ
hic moræ. Vale.

F. P. Catoni Sacco Jureconsulto. S.

HOrtare Chrysolorinam meam, ne miretur,
quod hic diutius, quam arbitrabar, ex-
pecto.

recto. Nam ita est opus facto, quo nobilissimo
 hic principi morem geram : & id quidem, in
 rebus non parvis, aut contemnendis, sed &
 maximis, & præclaris. Itaque ut bono animo
 sit, domumque bene gerat, eam pro tuo pruden-
 tia, etiam, atque etiam, diligentissime adhortare.
 Vale.

F. P. Johanni Antonio Brixiano. S.

REnunciabis principi nostro, quæ mihi man-
 dat, non minore diligentia, quam fide
 me persecutum esse, speroque futurum, ut ad
 paucos dies, certi aliquid afferatur. Id cum erit,
 continuo ad vos ibo. Interea temporis nullum
 officium prætermittam. Vale.

F. P. Joanni Aurispa. S.

TU semper aliquid petis. In servis autem
 raro. Quid hominis sis ignoro. Petis
 a me Diona Prusensem : quem equidem dabo
 tibi, propediem, ea lege : ut eum aliquando
 patiaris ad nos redire. Ibit enim codex ille, ad
 te, mutuo ; non dono. Quam ob rem facito,
 ut

ut ex commodo tuo, nihil mihi tandem incommodes. Tuscanellam nostrum opto bene valere. Vale.

F. P. Catoni Sacco Jureconsulto. S.

INstitueram hodie redire ad vos : sed jussu principis, ante diem tertium, hinc movere pedem non licet. Itaque monebis uxorem Chrytolorinam, nequid miretur, turbeturve quod minus, ad diem constitutum, istuc revertērim. Principi enim parendum est. Vale.

F. P. Petro Michaeli equiti aurato ac Jureconsulto. S.

CUM idoneus esset oblatus nuncius, cui meas ad te literas darem, visus es admonendus, id quod fortassis haud ignoras : te apud hunc humanissimum principem nostrum valere auctoritate plurimum. Itaque tibi opera danda est, ut bene promerearis. Quod si feceris, permagnum es fructum consecuturus. Reliqua tu coram ex hoc isto nuncio cognosces. Non enim omnia committenda sunt literis. Vale.

F. P.

*F. P. Aloysio Crotto ducali Secretario Senatorique.
S.*

Opportune mihi redditæ sunt exoptatissimæ literæ tuæ. Nam hic diutius esse, non poteram non moleste ferre. Non enim te latet, quo fuerim consilio ex urbe Sena primum, deinde ex Bononia, a nobilissimo principe, accersitus. Veniam autem, cum universa familia, omnique suppellectili, Mediolanum, intra quadriduum ; misi enim istuc, qui ædes mihi conduceret. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

UT scias, quem in locum missurus posthac sis tuas literas, ego nudiustertius concessi Mediolanum, cum universa familia, rebusque meis omnibus. Estque adventus meus, cum ab hoc præstantissimo principe, tum universa republica exceptus perjucunde : adeo, ut unus Philelsus omnibus sit in honore. Mirabile dictu est, quam sum honoratus ab omnibus. Bene cœpta secundet deus. Quod sit fiet, nemo
me

me uno, neque fortunatior, neque beator.
Vale.

F. P. Antonio Panhermitæ. S.

JAM ditior factus es, id quod conjectura
assequor: quod te superbiæ obnoxium facias.
Nam dum nihil respondes homini amicissimo,
tot a me literis invitatus, quid aliud esse rear
in ea, quam superbiam? At ne illud te lateat,
velim, in quo plus est fortunæ, in eo minus
esse, virtutis. Quare tibi cavendum est, ne
dum pecuniis diligentius invigilas, negligentio-
rem te præstes circa ingenii probitatisque præ-
stantiam. Vale.

F. P. Georgio Carreño, Jureconsulto. S.

NON possum te non ingratitudinis accusare,
quod rebus meis tamdiu, pro voluntate,
usas, & liberalitatis meæ obliviscaris, & officii
tui. Facis profecto inhumane, ac mihi jam sto-
machum movere incipis. Non enim puto, aut
in legibus invenisse te, aut in alio quopiam jure,
id uni licere tibi, quod nemini bono licet. Præsta
te

te oro, & bonum tandem, & gratum visum.
Vale.

F. P. Antonio Pessinae. S.

CUM eram absens, eram apud te semper. Me diligebas, me prædicabas, me colebas, me omnibus amicitiae, & familiaritatis officiis prosequere. Nunc autem presens, neque video te usquam, nec audio. Nam, quod omnibus fere in rebus accidit, nostri praesentia tuam de nobis opinionem minuit? Nam quidem, per immortalem Deum, quid ita obmutueris, ut nec audias, nec loquere? quid de tua taciturnitate suspicer, nescio. Nam si tuae occupationes te mihi visendum prohibent, at literis saltem quippiam obstreperes. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

NON te praeterit, quanta mihi cum Rhomæo Pepulo, viro nobili & prudentissimo, jurisconsulto, & familiaritas est, & inveterata benevolentia: hunc velim, nomine meo, adeas, & quæ proximis literis, ad te scripsi, ei diligen-

ter coram exponas, addasque, quantum pro tua prudentia conducturum ad rem, censueris. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

QUOD pluribus hortaris, libenter agerem, si liceret. Sed nihil apud me licet, quod honestati adversetur. Plurima sunt & maxima hujus in me principis beneficia. Itaque nunquam patiar me ingratitudinis accusari. Præterea non est constantis & gravis viri, quotidie mutare sedes. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

HUMANISSIMAM excusationem, qua in proxima es usus epistola, non invitus admisi. Novi enim occupationes tuas, & privatas, & publicas. Sed sum miratus, quod de libris nostris, ne unum quidem fecisti verbum. Itaque rogo te, ut ad ea, quæ modo scripsi tibi, diligenter respondeas. Vale.

F. P.

F. P. Francisco Barbaro. S.

ADhortationem tuam, non invitus, audiui ; quippe qui norim, eam proficisci a benevolentissimo in me animo. Itaque habeo tibi gratias. Verum illud quoque animo velim, tecum volutes, non esse in ejus protestate, qui naviget Euxinum, ire sæpe quo velit, sed qua venti traxerint. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

SI possem tuo uti consilio, nihil omnium mallet. Sed, quod te non latet, temporis habenda est ratio : quod qui minus facit, is certe prudens esse non potest. Cætera tecum is commentabitur, qui tibi literas reddidit : nam quicquid exposuerit, id ab me totum profectum existimato. Vale.

F. P. Catoni Sacco, Jureconsulto. S.

PUTO Marium filium diem prope, apud te, fore. Nam eum expecto quotidie.

Debet enim solvisse ex Thracia, estque remigaturus per Palum. Cum isthuc appulerit, aut ipse tu ei consule de equo, aut me facito quamprimum certiolem, quo equum jubeam advolare ad vos. Vale.

F. P. Joanni Tuscanellæ. S.

NON esse te oblitum, & doctoris, & hominis amicissimi, gaudeo majorem in modum, tibi que habeo gratias, quod hominis gratissimi officium præ te fers. Quod cupis certior fieri, quo in statu sint res meæ: versor equidem, apud hunc meum humanissimum principem, atque optimum, & honorifice, & in maxima animi quiete: unum mihi modo molestum est, quod Etrusco potius delectatur sermone, quam literario. Itaque necesse est ea scribam, quæ jubet; cætera mihi belle sunt omnia. Vale.

F. P. Saxolo Pratenfi. S.

POLLUCEM, quem petis, libentissime ad te darem, si penes me foret. Sed hospitatur jampridem apud Harpiam: hoc est, apud Joannem
nem

nem nostrum Aurispam, qui ea conditione libros accipit mutuo, ut restituat nunquam. Dabo tamen ad eum literas, curaboque vel humanitate, vel jurgio, ut Pollux redeat domum, quem deinde continuo tibi mittam. Vale.

F. P. Bornio Salæ Jureconsulto. S.

QUID egerim in causa amici tui, ex eodem ipse debes jam coram accepisse. Nam est a me nihil sane prætermisum, quod ad ejus, vel rem, vel dignitatem, pertinere sim arbitratus. Et, ut mea fert opinio, longe plus est, apud hunc meum clementissimum principem mea opera consecutus, quam vel optare fuisset ausus. Tu siquid est aliud, quod a me, tua causa fieri velis, id si scripseris, non scripseris frustra. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

ET ipse bene habeo, & te, ex literis tuis, bene valere audio. Itaque utrique nostrum, & gratulandum juxta, & lætandum est. Id quod, ut quam diutissime fieri liceat, vehementer opto. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

DESIDERARE te literas meas, æquo animo, facileque, patior ; quippe qui existimem, abs te, amari me plurimum. Miror tamen, quod serius adeo mihi scribas. Causam rejicis, scio, in occupationes tuas. At debes me quoque arbitrari minime esse otiosum. Itaque officium meum aut tibi non est accusandum, aut tuum tibi minime probandum. Vale.

F. P. Bornio Salæ Jureconsulto. S.

PERJUCUNDÆ fuerunt mihi literæ tuæ, vel perbreves ; fuissentque longe jucundiores, si Atticum te, quam Laconicum, maluisses. Cæterum ne sis me quoque brevitate ipsa, superior. Vale.

F. P. Guarnerio Castellioni, ducali Senatori, ac Jureconsulto. S.

QUOD & proximo anno, ac item superiore, mihi pollicitus es, tuæ fuerit humanitatis

tatis præstare denique. Scis enim me nihil petiisse, nunc autem postulo, ut quod ultro te facturum obtuleras, effectum reddas. Quod si præstiteris, habebo tibi gratiam non mediocrem. Vale.

F. P. Normano Albizis. S.

TU me obtundis literis tuis; quare mihi irasci non debes, si minus sæpe tibi respondeo. Nam ea petis, quæ præstari non possunt. Prudentius tibi consuleris, si patris viri gravissimi sapientissimique, malueris, quam tuo, uti consilio. Nescio tibi assentari, mi Normane. Homo sum libero ingenio. Nihil simulati præ me fero. Dum tibi mavis quam patri obsequi, omnibus es ridiculo. Vale.

F. P. Rainaldo Albizio, equiti aurato. S.

PUTO jampridem te vel ab usque Florentia, cum apud vos agerem, cognovisse haud obscure, eo me esse ingenio, ut verbis pascere didicerim neminem, illosque longe minus, qui mihi jure sunt diligendi. Itaque, ne inani alaris

spe, nihil hic esse video, quod faciat in rem tuam. Rem paucis tenes. Aliunde tibi consulas, oportet. Nec velim, tibi persuadeas, me, tua causa, laborem ullum, aut fugere, aut fugisse. Sed ita res habet. Vale.

F. P. Petro Candido, Leuco Decembri. S.

INTER maxima, innumerabiliaque mala, quæ tristis invidia præ se fert, id esse boni animadverto : quod nemini magis nocet, quam sibi. Itaque tua se torqueri insania non moleste fero. Vale, & aliquanto resipisce.

F. P. Aloysio Crotto, Ducali Secretario. S.

PLacuisse plurimum, humanissimo nostro principi, epistolam illam, ad regem Hungariæ Uladislauum, vehementer gaudeo. Quod autem ejus nomine me hortaris, ad Philippum, ducem Burgundiæ, ut scribam, quamprimum effectum dabo. Vale.

F. P.

F. P. Albertho Zancario. S.

L Iteras, tuis hisce occlusas, communi amico, & eruditissimo Jureconsulto, Bornio Salæ, reddito perquam celerrime: eumque hortare, ut sepositis paulo conviviiis, ac musicis, homini amicissimo inserviat. Vale.

F. P. Galeacio Cremenfi. S.

A Liunde, mi Galeaci, tibi consule. Nam hoc tempore, quid aliud tibi consulam, nihil habeo. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

QUÆ hic gerantur, neque ausim, neque debeo scribere tibi: scis enim non decere incolam in aliena republica esse curiosum. Omnis mea consuetudo, hoc tempore, est cum libris. Itaque semotus a popularibus fluctibus, ne peream naufragio, institui tandiu, in hujusmodi portu, me continere, donec alicunde secundus aliquis ventus aspiret. Utinam mihi
liceret

liceret ad vos ire. Quod quum facere prohibeor,
modice feram necessitatem. Vale.

F. P. Augustino Dato. S.

Accipies ex Galeacio isto Cremenſi, qui
meas pertulit ad te literas, quæ velim
abs te curatum iri: non enim ignoras, quantum
discipuli præceptoribus debent, quos non ſecus
ac parentes, colere, venerarique, oporteat.
Quod quum minime ignoras, tecum longior
eſſe nolui. Vale.

F. P. Joanni Aurispa. S.

TE uno, mi Aurispa, nemo eſt in accipien-
do liberalior, in dando autem nemo rursus
avarior. Quare ne pro jure poſſim a quoquam
judicari, quod a me petis ad te non ibit.
Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

QUID tibi respondeam, haud ſcio; nec
auſim afferre, ſiquid etiam ſciam. In

Scylleo

Scylleo æstu navigamus : nisi deus aliquis opportune reffaverit, ultimum naufragium patiemur. Vale.

F. P. Bornio Salæ, Jureconsulta. S.

FUISTI tu in me semper & liberalis, & comis, nullumque unquam liberalitatis officium & comitatis, prætermisisti. Eundem quoque in hunc istum te fore existimo, cui meas ad te literas dedi. Est, enim, & homo perpulchre doctus ac disertus, & vir præditus elegantissimis moribus. Quapropter officii tui fuerit id præstare, ne quam spem, ab me, habet de te receptam, eam falsam extitisse intelligat. Vale.

P. P. Joanni Aurispæ. S.

QUID superbiæ me accusas, quod tibi respondeam nihil? Quasi ea sint tempora, ut cuique liceat loqui quod sentit? Itaque malo abs te superbiæ accusari, quam stultitiæ. Non sum enim usque adeo obtusioribus sensibus, ut quid me deceat aut dedeceat, non intelligam.

Te igitur rogo, quo animo feras silentium meum; nam cum licuerit, te obtundam prolixitate orationis. Vale.

F. P. Joancio Manetto. S.

TE semper omnibus in rebus expertus sum amicissimum: si qua unquam in re tui mihi opera opus fuit, nunc est maxime. Galeacius Chremensis tibi coram exponet, quid abs te velim. Quem nolis frustra ad te missum, tam peto abs te vehementer, ut vehementius petere nihil possim. Vale.

F. P. Blasio Axeretenfi, Mediolanensium Praetori. S.

VEnirem ad te quotidie, nisi me id facere prohiberet gladiatorum metus, quibus affidue video urbem universam coruscari. Nam in armorum fragore, ut scis, verba legum exaudiri non solent. Itaque patere, obsecro, me tantisper habere salutis meae rationem, donec alicunde laetior dies illuxerit. Vale.

F. P.

F. P. Blasio Axeretenſi, Mediolanenſium Prætori.
S.

Verſari video arma undique. Quid tantus tumultus ſibi velit, nondum ſatis intelligo. Tu ſi quid habes, quod me ſcire oporteat, ſat ut quamprimum intelligam. Nam animus præſagit nescio quid. Deus bene vertat. Ego me interea domi contineo. Vale.

F. P. Franciſco Barbaro. S.

Vellem, eam mihi fortunam Deus optimus maximus tribuiſſet, ut & mihi poſſem, & amicis ſemper gratificari. Non enim libros meos abs te peterem. Sed quoniam illis carere non poſſum, rogo ut reſtituere jam incipias. Vale.

F. P. Blasio Axeretenſi, Equiti Aurato. S.

QUID tandiu ruri tenearis, ignoro ; præſertim cum neque ficus ruri, neque uva, neque pomorum quicquam offenditur. Sed
caſtaneæ

castaneæ te fortasse delectant, quæ quoniam spiritus sunt plenissimæ, ne lateri tibi noceant cave; nam si iis utaris familiarius, ventris crepitum nunquam vites. Ego plantas ficulnas indies expecto. Vale.

F. P. Petro Thomasio, Philosopho, ac Medico. S.

DESIDERAVI jamdiu literas tuas, rursusque desidero. Itaque si me amas, id quod est mihi clarius luce, noli committere, ut te vel negligentiae nomine, vel oblivionis crimine accussem. Vale.

F. P. Baptiste Suchacæ, Barocio. S.

ITA velim officio tuo uti, ut id mihi commo-
do sit, non incommodo. Quare, ne mihi longius verba des, huic nuncio, & epistolarum codicem, & Aristotelis particulam, ad me dato.
Vale.

F. P. Spbortia Secundo. S.

PE TO abs te majorem in modum, ut quod & mihi coram recepisti, & ex proximis meis literis audire potuisti, id apud patrem tuum praestantissimum, & munificentissimum principem, quamprimum, & quam optime, conficias. Hac mihi re, neque gratius quicquam, neque magis necessarium praestare potes. Vale.

F. P. Fazino Forobronunciano. S.

SI commode fieri abs te potest, huc hodie venias, peto. Sum enim tecum quaedam commentaturus. Quare velim ne differas. Neque committas, ut te potius excusandum cunctationis, quam laudandum properationis ostendas. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

Pollucem meum videre cupio. Nam ejus mihi praesentia vehementer est opus. Quare ne istum patiaris apud te diutius hospitari, majorem in modum, abs te peto. Vale.

F. P.

F. P. Jacobo Camerinati. S.

ILLIS M. Tullii Ciceronis orationibus, quas a me commodato accepisti, ut jam cupio. Itaque eas velim propediem ad me des. Nam jamdiu tuo hospitio usæ sunt. Quare facito domum repetant. Vereor enim ne dominum sint obliti. Quod si tardarint, extrude. Vale.

F. P. Petro Thomasio, Medico. S. D.

JAM quartum ad te scripseram, posteaquam nullæ mihi redditæ sunt literæ tuæ. Postea vero nihil accidit, quod tua interesse arbitrarer, præter incredibile desiderium meum visendi tui, quod indies, magis, magisque augefcit. Hoc autem me levare tui est officii. Vale.

F. P. Scevæ Corti, Jurisconsulto, & Equiti Auro. S.

Ambrosius gentilis Derthonensis, necessarius tuus, ut ipse ait, multis mihi in rebus molestus est : hunc igitur velim moneas, ne sit adversus

adversus me importunior. Nam mihi jam bilem movet. Vale.

F. P. Nicolao Varoni. S.

JAM diu nihil de te audio ; itaque non possum non timere, ne quid tibi, quod nolim, acciderit. Quare, si me amas, leva me hac omni sollicitudine. Hoc mihi vix facere gratius, hoc tempore, quicquam potes. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

AEque mihi amicus est, qui tibi meas reddit literas, atque tibi, qui eas scripsit : itaque hunc etiam, mea causa, in amicitiam vole admittas, & quibus erit opus, studiis omnibus prosequaris. Vale.

F. P. Nicolao Arcimboldo. S.

Quarto idus Novembres ad Calvisianum veni in castra Sphortiana : ubi sum perhumaniter & honorifice, exceptus a principe. Nec dubito me omnia, ex sententia nostra, confecturum.

H

fecturum. Id factum cum fuerit, te reddam quamprimum certiolem. Vale.

F. P. Aenico Davalo, Equiti Aurato. S.

QUID in causa fuerit, ut tamdiu distulerim adventum meum, accipies ex Joanne Antonio Gorthalano, viro nobili ac tui nominis amantissimo. Spero tamen fore, ut ante veris exitum te videam. Tu me interea temporis ama, ut soles, & Alphonso regi quam diligentissime commenda. Vale.

F. P. Alexandro Sphortiae. S.

PERhumaniter mihi nudiusnonus, perbenigneque respondisti. Itaque tibi non possum ingentes gratias non habere. Dicis tu autem & facis omnia, pro magnitudine animi tui nobilitateque naturæ. Reliquum est, ut quod tua illa gravi suavissimaque epistola mihi, tam liberaliter, recepisti ad quatrimum usque te facturum: id olim effectum reddas, nam hoc mihi præstare gratius hoc tempore, nihil potes. Vale.

F. P.

F. P. Nicolao Arcimboldo, Jureconsulto, atque Senatori ducali. S. P. D.

HASCE ad te literas dedi, ex Tolentino, unde post octiduum arripiam ad vos iter, tum equestris insignibus, & poetica laurea ornatus, tum secretarius apostolicus. Equuleus tuus, si tanta esset corporis magnitudine, quanta animi, ne bucefalo equidem cederet. Mirum est, quam se obsequentem præstat. Vale.

F. P. Ciccho Calabro. S.

MIROP, quod nihil ad eam responderis, quæ proximis diebus tibi, de re mea, significavi. Nondum fortassis a principe didicisti, quod cupimus. Itaque rogo te, ut tandem respondeas, meque de omni ejus sententia facias certiolem. Vale.

F. P. Nicolao Varoni. S.

QUI tibi reddidit has literas, vir est, & bonus, & non indoctus, mihiqne multos
H 2 jam

jam annos perfamiliaris : quem, ut & diligas, & commendatum habeas rogo. Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

Accusarem ego te profecto, vel oblivionis, vel negligentiae, nisi tuus mihi amor jampridem perspectus esset. Quo fit, ut istiusmodi omnem, de re mea, cunctationem dem occupationibus tuis : quibus quum jam magna ex parte solutus es, te rogo, ut quod mihi coram, libenterque, recepisti, non invitus efficias. Vale.

F. P. Bartholomæo Scalæ. S.

Scripsi ad te brevius, quam & ipse velles, & mihi opus esset ; non multo post, sed cum quid plus otii nactus fuero, tibi simul mihi que faciam satis. De re verum quod scire cupis, totum est in expectatione. Amicus enim ille, qui eo loci ipse profectus est, nondum rediit Mediolanum ; aiunt tamen ad triduum rediturum. Cum primum reverterit omnia cognosces. Tu interim vale.

F. P.

F. P. Lodovico, Mantuæ Marchioni. S.

PLures tibi pluresque, indies commendem, necesse est: quando, & intelligunt omnes me tibi esse carissimum, & apud te nihil esse antiquius beneficentia. Andronicus Trychas Spantunes, & Georgius Ducas Armenes, viri sunt, & nobiles, & Constantinopolitani, & qui apud Turcos ærumnosissimam servitutem agunt. Itaque rogo te, ut eos habeas, mea etiam causa, commendatos; quippe qui digni sint humanitate, & munificentia tua: hoc erit, & tibi gloriæ non vulgari, & mihi admodum gratum. Vale.

F. P. Joanni Mario, Filio. S.

ACcepi literas tuas, & cum his, quas Thomas Medicus ad te dederat. Erantque mihi non multo ante redditæ tres epistolæ; una a clarissimo viro, Gulielmo Juvenale, Franciæ Cancellario, & duæ ab eodem Thoma. Rem omnem diligentissime intellexi. Reliquum est, ut audiamus, quid ad ea scripturus sit Thomas,

quæ ad postremum petebamus. Id cum primum didicero, iter faciam. Cura igitur rem quantum potes. Vale,

F. P. Petro Perleoni. S.

FAciam quod petis, & libenter, & cito. Neque erunt ullæ tantæ meæ occupationes, quibus ab officio impediar. Tu interea temporis bono sis animo. Vale.

F. P. Aenico Davalo. S.

DE voluntate Alphonfi regis erga me, & de studio diligentiaque tua, non conjecturis, & argumentis firmissimis solum, sed multis etiam beneficiis, jampridem certior factus sum. Itaque tibi velim indubitato persuadeas, nihil esse apud me antiquius gratitudine. Et ne longior sim tecum, quam par est, propediem, ut spero, obsequar voluntati, consilioque tuo. Vale, & majestati regiæ me, quam diligentissimè commenda.

F. P.

F. P. Lodovico Casellæ. S.

INtelligo indies magis id, quod certe dubitavi nunquam, me tibi esse carissimum. Itaque tibi velim omnino persuadeas, eum esse Philelsum tuum, quo de tibi possis omnia polliceri, quæ vel grati animi sunt, vel ingenui. Vale.

F. P. Petro Thomasio, Philosopho, Medicoque. S.

REM mihi fracturus es admodum gratam, imprimisque per jucundam, si literas, hisce tuis adnexas, reddi curaveris Carolo Gonzagæ, & quam celerrime, & quam diligentissime. Quod ut facias, te, majorem in modum, rogo. Præterea si quid novi habes ex Orientalibus, fac ut sciam. Vale.

F. P. Nicolao Canali, Patricio Veneto. S.

QUID abs te velim, & cujus gratia, ex iis intelliges, quæ post has literas, vel potius in his literis, scripta intelliges : feceris autem mihi rem admodum gratam, te autem non in-

dignam, si me quamprimum feceris, de iis omnibus, certio rem, quæ ad te scripsi. Quod ut facias, te etiam, atque etiam rogo. Vale.

F. P. Gabrieli Theologo. S.

FRATER Robertus, conterraneus iste tuus, si nulla provocatus injuria, vel amicum vituperat, quid faciat inimico? Agit autem, neque pro justitia, neque pro sua professione. Vale.

F. P. Bartholomæo Ricinatenſi, regio Secretario, atque Oratori. S.

UTOR te ſemper, ut vides, familiariter. Quod eo facio libentius, quo ſcio hujusmodi provinciam, ut es animo perhumano, atque liberali, tibi eſſe non ingratam. Itaque facito, ut ſoles, omnia mea cauſa diligenter. Vale.

F. P.

F. P. Barnardo Justiniano. S.

Petrus Perleo tibi quædam, nomine meo, exponet. Quæ quidem ipsa ex animi mei sententia manant omnia. Itaque ut quæ petierit facias, magnopere abs te peto. Vale.

F. P. Lodovico Casellæ. S.

CUPIO te, pro summa nostra benevolentia, tuæ, meæque, rei diligentius studere; nam & quanti me facias, & quantum possis, perspicue novi. Quid autem vel amicitia, vel virtuti non debemus? Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

DE DI Petro Galeræ ad te literas, ex quibus intelligere potuisti, quid fieri abs te velim. Itaque si me amas, ut certe facis, da operam, ut ex sententia mea, mihi morem geras. Scio enim, & quantum possis, & quantum mea causa velis. Quare ne infinitæ occupationes tuæ tibi impedimento sint, quo minus
2 quod

quod cupimus assequamur, tuæ prudentiæ fuerit providere. Vale.

F. P. Georgio Tiphernio. S.

QUAM ego rem tuam, apud principem, neque neglexerim, neque negligam, ex Cicchi literis ad me, poteris intelligere. Princeps ad biduum hic futurus dicitur. Bono sis animo, volo. Cognosces enim eum me in te fuisse, qui esse debeo, hoc est amantissimum & cupidissimum tui. Vale.

F. P. Nicolao Canali. S.

QUI tabellarius diebus superioribus meas literas tibi reddidit, ac item has tibi est redditurus, renunciavit mihi, idcirco te sibi nullam dedisse ad me epistolam, quoniam eam alteri nescio cui, antea commendasses. Ego autem quod scripseris nescio. Unum scio me vehementer cupere tuas literas, quippe qui nullas acceperim. Quare si meo in præsentia desiderio morem gesseris, habebo tibi non mediocrem gratiam. Vale.

F. P. Marchesio Varisino. S.

MArius ac Xenophon, filii, fecerunt me suis literis certiolem, quam secum perhumaniter & perbenigne te geras. Quod etsi mihi dubium non erat, tamen id etiam, eorum literis, audisse jucundissimum fuit. Hos ut tibi commendem opus non est: scio enim quam mea omnia tibi sunt carissima. Intelligere autem ex te cupio, num istic Mario quicquam sperandum sit. Est enim disertus, & doctus egregie. Commendo etiam tibi Griphum nostrum. Vale.

F. P. Joannino Barbato. S.

QUantum videre videor ridiculo tibi sum. Nam meos carminum libros toties repetitos, restituere mihi negligis. At ego mihi verba dari longius certe non patiar. Turpissimum enim est Franciscum Philelsu, imberbem duci, a Joannino Barbato. Itaque aut rem mihi meam restitue quamprimum, aut, ubi ita malis, tibi litem apud principem paratam esse intellige.

Nam

Nam qui alios ridere nunquam consuevi, rideri abs te nolo. Vale.

F. P. Georgio Alexandrino. S.

TUUM opusculum in Virgilium, & vidi libenter, & lectitavi libentissime. Sumque tuo ingenio, atque diligentia mirifice delectatus. Quæ vero excogitata scriptaque a te sunt, non potui equidem non probare plurimum. Quam ipsam ob rem sum de te, apud præstantissimum principem, eundemque eruditissimum, Lodovicum Gonzagam, honorifice locutus. Reliqua autem ut te cupere intelligebam, curavi diligenter omnia. Vale.

F. P. Georgio Alexandrino. S.

ITA mihi grata sunt, quæ scribis, ut etiam, in summis occupationibus meis, occupatus esse tua causa, nolim. Itaque respondi tibi, quæ & ipse sentirem, & vera esse non dubitarem. Tu si quid est aliud, quod ab me fieri velis, nihil frustra ad me scripseris, es enim mihi carissimus. Cura, ut intelligam & quos iste nobilissimus

bilissimus princeps libros emerit Græcos, & quos ipse tibi compararis. Vale.

F. P. Alberto Parrhiso. S.

EXpecto, & plantas, & amygdala. Tu vero respondes omnino nihil, quod eo magis miror, quod non est disertis hominis tamdiu servare silentium, cum eo præsertim, quem habere debes carissimum. Itaque, si me amas, ut soles, si nondum prorsus excidi tibi e memoria, da operam, ut propediem lætitem tuas literas, quibus, & de te, & de rebus tuis, quamprimum certior fiam. Non possum enim non subvereri, ne quid tibi novi acciderit, quod præter tuam consuetudinem silentium alis. Vale.

F. P. Jacobo Luparo. S.

CUPIO per tuas literas intelligere, quid de illa satyrarum provincia confeceris. Nam jamdiu audio de te nihil, qui soles esse unus omnium amicorum observantissimus, & idem, non loquendi modo, sed etiam eloquendi studiosissimus. Noli igitur tuo te fraudare ingenio.

Scribe

Scribe aliquid, operamque dato, ne te accussem negligentiae, quod ut facias, rogo. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

VEL ea videre videor conjectura, quod jampridem seniles annos es ingressus. Fugis enim corporis labores, arundo enim & literarum notæ, labori tibi sunt, ut video. Nec tamen ita manu valitudinarius es, quem firmo integroque corpore esse audio, ut nihil omnino possis scribere ad amicum, præsertim & Philelsum. Quid igitur in causa est, quod tandiu nihil omnino verborum obstrepis? Cura igitur, si me, ut soles, amas, ut de te aliquid, ex te sentiam. Nam Parrhisius noster opulentior factus est, & ob eam rem superbior. Nihil enim tandiu respondet. Vale.

F. P. Lodovico Fuscarino. S.

QUoniam vir es humanissimus, ac plane optimus, & meam erga te observantiam perspectam habes, atque in primis cognitam, scio me tibi esse carissimum. Itaque admonendus

certe

certe non videris, quid sit facto opus : ea enim sapientia es, ut omnia per te, & aggrediaris, mea causa, & conficias, quæ mihi profutura animadvertas. Idque ut sedulo facias, te etiam atque etiam, rogo oroque. Vale.

F. P. Joanni Dædo. S.

SI vales, bene est : jamdiu nihil de te audio : cum de te quam sapissime, ex iis, qui istine veniunt, quæritans, neminem reperio, qui te viderit. Erit igitur, vel officii, vel humanitatis tuæ, literarum aliquid ad me dare, quibus & de te, & de rebus tuis, certior fiam. Scire etiam cupio, reverteritne Venetias illustrissimus eques auratus, ac Jureconsultus sapientissimus, Lodovicus Fuscarinus. Vale cum negligentissimo Phebo nostro.

F. P. Lazaro Scarampo Episcopo Comensi. S.

QUOD minus frequentes redduntur tibi literæ meæ, puto nihil aliud esse in causa quam quod ipse etiam tu non modo quam rarissime ad me scribis, sed etiam sæpe quandoque

que ab me literis invitatus, ne respondes quidem. Num fortassis existimas, quoniam sis Episcopus, licere tibi officium contemnere? An es oblitus eum qui nihil respondeat, haud quam vacare suspicione superbiam? Numeram igitur, quot ad me epistolas dederis, & dein me negligentiam accusato. At caves tu sane, ne tela in te tua retorqueantur. Vale, pater humanissime.

F. P. Augustino Rufo, Equiti Aurato, ac Jureconsulto. S.

QUA ratione tibi usu veniat, haud intelligo, ut qui pecuniarum sis admodum liberalis, præsertim siquid inde majoris in te emolumenti emanaturum speres; te adeo inscribendo similem tui præstes. Itaque hac in re non possum te non avaritiæ accusare. Quod si me facere nolis, responde quamprimum. Vale.

F. P. Joanni Petro Eutychio. S.

QUOD ad ea, quæ tot literis scripsi tibi, nihil in hanc diem responderis, non possum non mirari. Itaque rogo te, siquidem quod

quod plurimum opto, bene vales, & nondum mutus es factus, ut me quamprimum reddas certiolem, de rebus iis omnibus, quas me intelligere velle nosti. Vale.

F. P. Gerardo Colli, Jureconsulto. S.

JURE es mihi negligentiae accusandus qui, neque quod peto, facias, neque respondeas. Quorum alterutrum si praestiteris, aut meae voluntati, aut officio tuo satisfeceris. Utrumque certe gratum erit, sed jucundius alterum. Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

UT nostram Sphortiada postliminio ad dominum reverti aliquando patiari, majorem in modum abs te peto. Nam servit penes te jam diutius, quam par est. Itaque te rogo, ut istam dones jam libertate, idque quamprimum. Est enim ea mihi vehementer opus. Vale.

F. P. Joannino Barbato. S.

PUtabam fore, ut tandem aliquando resipiscere incipias. Sed incurabilis est morbus tuus, Barbate. Ob idque nunquam desinis malefacere. Tibi manus rapacissimæ sunt, aviditasque inaudita. Quid tibi usurpas, homo stultissime, Cornelium Tacitum nostrum? Æque istum es habiturus, ut quæ in eo disertissime sunt scripta intellecturus. Redde igitur, quod tuum non est, aut tibi suspendium para. Vale.

F. P. Francisco Aretino, Equiti Aurato, ac Juriconsulto. S.

QUAS literas tuis occlusas reperiēs, ut quam diligentissime reddi cures, te majorem in modum rogo. Dantur enim a filio pietissimo, ad ingratissimum patrem. Tuus ille ordo senatorius excrevit in numerum, cujusque generis optimatum, quatuor & triginta. Vale.

F. P.

F. P. Matthiæ Triviano. S.

QUOD scire vis, & Florentiæ fui, & Senæ; quibus in urbibus juxta, mirifico cum applausu, & honoratione, sum exceptus, atque Bononiæ, & Ferrariæ. Reliqua vero cum una erimus, inter nos commentabimur. Vale.

F. P. Joanni Petro Arrivabeno. S.

COMmutarisne forsitan loquendi artem in tacendi facultatem? Quid enim, per deum immortalem, tandiu, tot meis provocatus literis, nihil respondes omnino? At bene valere te, ex aliis multis, accepi. Mei autem esse memorem non ignoro. Quid igitur sibi vult tam diuturnum silentium tuum? Fac igitur intelligam aliquando causam tuæ taciturnitatis. Vale.

F. P. Alberto Parrhifio. S.

QUID causæ acciderit, ut tot a me invitatus, excitatusque literis, nihil tandiu respondeas, nulla possum conjectura assequi. Nam si dixeris nihil habere quod respondeas, vel istud nihil habere satis fuerit respondere. Cæterum adeo dormis, aut videris, ut meis nullis, non modo verbis, sed ne verberibus quidem queas excitari. Vale.

F. P. Bonoaccursio Pisano. S.

ET libri, quos plurimum desiderabam, & caseoli quatuor, quibus non mediocriter delector, redditi mihi sunt. Reliquum est, ut te quoque nobis offeras coram, quo una possimus, & gratulari, & lætari, mutuo. Vale.

F. P. Phæbo Capellæ. S.

EA mihi est tecum benevolentia, & vetus, & singularis, ut omnia abs te curatum
iri,

iri, quam diligentissime, sperem, sciamque, quæcunque mea interesse cognoris. Nec tamen præteribo, ut te etiam atque etiam, rogem, obtesterque, siquid de meo Xenophonte poteris odorari, me ut quamprimum commonefacias; ægrotat enim ille, ut accepi, ad mortem. Vale.

F. P. Mario Filio. S.

ACcepi literas tuas, fili Mari, quibus lectis, haud facile dixerim, meane causa magis commotus fuerim, quod talem genuerim, an tua, quod talis sis, cum animadverto nullas meas in rem tuam, & decus totius vitæ, neque admonitiones, neque adhortationes abs te admitti. Quare cum neque paternis jussis, nec sanis ullis consiliis parere institueris, utere tandem, utere tuo vitæ instituto. Deus bene vertat. Vale.

F. P. Joanni Petro Arrivabeno. S.

SUavissima tua epistola, etsi tardiore est usa ad me itinere, utpote quæ nonis Januariis solvens ex urbe Roma, vix aliquando ad kalendas Martias pervenit Mediolanum, affecit tamen animum meum ea, qua tua scripta omnia semper consueverunt, voluptate maxima. Nam in tuis legendis literis videor tecum, & esse, & colloqui. Itaque accusanda est omnis nostra intercapedo scribendi. Sed quoniam, ut spero, brevi futuri sumus propinquiores, emendanda erit nostra cunctatio. Interea vero temporis, amovenda est omnis suspicio negligentiae, id quod, & ipse egregie præstabo, & ut idem tu præ te feras, tuum fuerit providere. Vale.

F. P. Reformatoribus Bononiensis Studii. S.

REDITÆ mihi sunt humanissimæ vestræ literæ, Patres gravissimi ; quas cum diligentissime lectitassem, non potui equidem non mirifice surridere. Itaque mentem vobis sanio-
dari

dari vehementer opto, quo & vobis ipsis prudentius, & amplissimæ reipublicæ vestræ gloriosius consulatis. Vale.

F. P. Phæbo Capellæ. S.

Accipies ex Joanne Diedo, collega tuo qua in re tuo mihi opus sit officio. Quod tametsi novi te non invitum exhibiturum, tamen a te peto, ea utaris alacritate atque diligentia, qua pro iis soles, quos maxime diligis. Non enim ignoras, quantus est amor erga te meus. Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino, ducali Senatori. S.

CUM cæteræ virtutes e dolio erupissent, fugissentque, spem solam in ejus fundo relictam finxit antiquitas. Hanc mihi non desinis prædicare, quippe qui des quod accipis. Vereor autem, ne cunctando ea quoque, relictis hominum mendaciis, in cælum evolet. Vale.

*F. P. Lodovico Fuscarino, Equiti aurato, Jurecō-
sulto, Procuratorique Sancti Marci. S.*

NON desino quotidie aliquid ad te scribere,
quo nec tu quoque mei desinas meminisse.
Novi enim occupationes tuas, novi negotiorum
magnitudinem, ac varietatem, quibus, & priva-
tim, & publice te distrahi, atque obrui, con-
sentaneum est. Quare, ne musæ quandoque
domo ejiciantur, hujusmodi mihi quasi munus-
culis cavendum censui; cætera tu, pro tua sum-
ma prudentia, considerabis. Vale.

*F. P. Joanni Stephano Botigellæ, Episcopo Cremo-
nensi. S.*

CUM minime dubitarem, pater humanissi-
me, literas meas tibi esse redditas, jamque
tuas expectarem, brevior me in præsentia
præstiti. Illud duntaxat te monendum putavi,
nullum apud me beneficium tuum intermoritu-
rum. Quare te rogo, ut mihi mature adsis. Id
enim

enim beneficium fieri solet maximi, quod fit tempestive. Vale.

*F. P. Ciccho Calabro, Equiti aurato, & ducali
Secretario. S.*

PResbyter Antonius, qui tibi hasce reddidit literas, vir est, cum honestissimis moribus, tum bonarum artium studiosus, & siquid ad rem valet, mei quoque amantissimus. Sed cum meos omnes cupiam esse etiam tuos, peto abs te, ut quibuscunque in rebus opus fuerit, hunc habeas ita commendatum, ut intelligat meas, apud te, literas sibi non parvo fuisse usui. Vale.

F. P. Bonaccursio Pisano. S.

CUM nihil respondeas, causam præstas, ut ipse quoque taciturnior fiam, ne a quoquam possim judicari loquacior: aut igitur scribe aliquid tandem, aut causam redde tui diuturnioris silentii. Vale.

Joannis

Joannis Ravisii Textoris Nivernensis, Amico.

CRedebas, ut opinor, te tuis verbis fore mihi formidolosum, cum nuper irascereris, evomeresque quicquid in buccam veniret. Non sum qui fulgura ex vitro reformidem, cuique terrori sint futes & importunæ, qualibus tunc temporis strepebas, comminationes. Convitia tua nullo me detrimento afficiunt. Si tamen solita semper loquacitate stomachum mihi moveris, faciam te tuæ stultitiæ pœnitere: secus enim, illatæ sibi injuriæ culpam præstarem: verumtamen rebus tuis, perinde ac meis, hactenus semper consuluerim. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON desisto literis fere quotidianis aures tuas onerare, teque hortari, ut verbis antiquatis & inusitatis tibi interdicas. Nihilominus tamen quotiescunque scribis, tota tua oratio obsoletis adeo scatet vocabulis, ut conjectare plerumque me oporteat, quid sibi velint
tua

tua verba. Nescio an inusitatum ejusmodi sermonem gratum cuiquam existimes : sciveris tamen tantum mihi displicere, quantum literatis placet Cicero. Pluris multo facerem protritas & proculcatas dictiones, quam priscas illas, quæ nec tibi frugem afferunt, nec eruditæ voluptatem. Proinde (si me amas) Phavorinum sequare consulentem : ut verbis utamur præsentibus, & moribus priscis vivamus. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

QUI miseriam sibi fabricant, & asciam crucibus suis illidunt, si forte fortuna in discrimen aliquod impegerint, non est quod cuiquam irascantur, aut in alios quam seipsos acerbitalis suæ virus evomant. Tu, ubi satis veneri & gulæ indulxisti, virtutesque omnes, reclamantibus nequicquam amicis, a te relegasti : eo tandem miseriæ redactus es, ut quorsum te vertas, aut quem implores, nescias. Quis, quæso in culpa ? Nonne certatim omnes hoc ipsum prædiximus tibi futurum ? Verba nostra contemp-
tui

tui tibi fuerunt & ludibrio. Nunc si tua unius
causa infortunium feras, patienter patere. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

EO foras, quando rediturus nescio : quam
citiſſime tamen potero, redibo. Commem-
do tibi rem domesticam. Suffragium meum
demereberis, ſi me abſente ſine tumultu omnia
& citra pulveris jactum, ſeſe habeant : ita vivas,
ut nihil in te notatu dignum percipiant liberi
mei. Habent enim naſum ; & hæc propius
obſervant quæ deteriora ſunt. Si cui flagitio
ſuccumbas, remiſcentur ; nec te poterunt re-
vereri quem crimini obnoxium cognoverunt.
Quod ſi inculpatam tuam vitam perceperint,
non ſolum mandatis tuis aſſurgent, ſed & aſpec-
tum reformidabunt. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

PLerumque mihi doluit, quod conveniendi
tui nulla ſeſe offerret opportunitas. Eram
enim nescio quæ tibi dicturus, in rem tuam
magnopere

magnopere spectantia. Paucis abhinc diebus pater audivit, te voluptatibus irretitum usque adeo, & illaqueatum, ut jam virtutes omnes aspernatus fueris, ac æstimaveris nihili. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

CRedo horam illam fuisse mihi fatalem & inauspicatam, qua primum Lutetiam veni. Antea nihil mihi deerat, habebam omnia ex animi voto. Eram indutus holoserico, bysso, & Dalmatico. Ne multis agam, eram totus sericatus. Nunc vero incidi in tantam paupertatem & penuriam rerum, ut me oporteat domesticatim victum & ostiatim emendicare, & manum ad stipem porrigere. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

SAtis superque conspicio, veracissimam esse paræmiam, qua adversus fortunæ flatus non esse desperandum fertur, aut in prosperis minime superbiendum. Compluscultos enim videre est, gravibus infortuniis exagitatos, quos molli gremio

mio post paulo eadem complectitur fortuna. Contra vero, perplures non defunt, quos ab immensis opibus ad humilem pastoris conditionem compellet. Quocirca nosce teipsum, nec tantum tibi tribuas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

QUamdiu fuisti probatis moribus, & spem bonæ indolis præ te tulisti, rebus tuis semper consului: nunc vero, quoniam ablegasti virtutem, & hominum expectationem de te fefelisti, interdico tibi domo mea. Quod minaris mihi satyras & mortem, ego has comminationes non facio pluris, quam fulgur ex vitro. Si quid in me tamdiu parturis, parias quæso. Tanti facio verba tua, quanti nugas obstetricum, & delirantium jam vetularum. Si nihil pendis quod dico, multo minoris æstimo quod facias. Vale.

J. R.

J. R. Textoris Niuernensis, Amico.

DEmeruisti me tibi multis obsequiis: Dii faciant ut mihi liceat aliquando gratiam referre, & agnoscere beneficium. Si velis fieri certior rerum mearum; Contineo me domi, neque amplius sequor militiam; partim quod hæc professio non videatur mihi magnæ frugis, partim etiam quod præ senio jam sim emeritus & donatus rude. Quod rogas ut de fratre tuo merear, eumque ad viam virtutis reducam, illud factu perdifficile est: jam enim adeo occaluit in sua nequitia, ut nulla sit spes ejus revocandi. Ad hæc, aspectum meum reformidat ac refugit, quanta maxima potest opera. Vale.

J. R. Textoris Niuernensis, Amico.

OMnes habent te suspectum ejus homicidii, quod heri perpetratum est in suburbiis, horam circiter nonam. Si res ita se habet, vitæ tuæ non parum timeo. Non solum enim vapulabis a carnifice compitatim, at (quod longe est

est deterius) trahêris ad furcam. Vide quonam malo effugium tibi reperias. Non poteris enim deprecari mortem si quis adversum te sententiam tulerit. Præterea iudices instabunt, ut ratiocineris usque ad assem de pecunia, quam uno abhinc anno temere prodegisti. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON est mirum, si parentes, ignaviam tuam pertæsi, omni ope te destituerint; quoniam (ut accepi) tu quotidie pernoctas in alea: præterea insidiatrices quædam meretriculæ facultates tuas exhauriunt, & crumenam: a quibus nisi caveas, non habebis tandem unde satisfacias tuis creditoribus, & ab eorum ære te eximas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

SÆpenumero multis periculis vitam objeci, ut ab his te redimerem quæ videbantur imminere tuo capiti. Nihilominus, si quando opus est mihi opera tua, subterfugis astute.

Utere

Utere tuis astutiis ut voles : futurum enim spero, ut nihil inde fructus consequare. Ad extremum dabis pœnas tuæ ingratitude : nam non est credibile, deos hoc scelus inultum relicturos. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Dolenter & ægre fero, quod non facias frequentius tui videndi copiam, cum exploratissimum habeas meum in te amorem. Quotusquisque amicorum tuorum prospexit rebus tuis vigilantius quam ego? Te oro, utere amico tuo familiarius. Nulla in re (quam petiveris) repulsam passurus es. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

ADimam tibi metum in quo nunc es, & explebo animum gaudio, cum quid dixerò quod a receptæ fidei hominibus intellexi. Pater tuus constituerat te exigere sua domo : exoravi tamen meis precibus, ut propositum hoc immutaret. Da operam, ut eum in amore tui
K contin eas.

contineas. Nemo enim est mortalium, cui plura debeas, quam illi. De te (scio) bene merebitur, si hominum expectationem non destituas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

IN morte patris fingebas te plurimum dolere : verum ea sollicitudo bidui solum extitit aut tridui, fuitque ficta, & similis præficarum lacrymis : demum desiisti dolere. Tu non refers par pari ; jam patris oblitus es, qui tamen nihil unquam tibi deesse passus est. Dabitur tibi magno probro, si hæc ingratitude ad aures hominum pervenerit : propterea, fac ut probum decet adolescentem. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

PATER tuus graviter & iniquo animo tulit, quod audiverit nullum esse tibi frequentius votum, quam ut uxorem ducas : nec dubito, quin pessime tibi vertat, nisi enitaris qualicunque via irrepere ad demerendam ejus benevo-

benevolentiam. Sed dic per deos omnes unde-
nam tibi incessit mutandæ conditionis desiderium ? Non ignoro multas esse in tua professione misérias, verum hæ majoribus emolumentis pensantur & obliterantur. Ea causa ad te scribo, ut te a proposito divertam & absterream : certius enim quam tu video, quantam facturus sis jacturam, si ab ejus mandato vel unguem latum recesseris. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

DOlui jampridem, atque indies ingravescit animi mei ægritudo, quod universum patrimonium vix toto vertente anno prodegeris. Pater tuus nunquam minoris cœnavit, quam decem aureis : nunquam minoris habitavit, quam decem millibus aureorum. Tamen ex tot tantisque opibus, quas reliquit moriens, vix superest urceus aut fictilis lagena. Sed certe, nil mirum : vili enim vendidisti, quod magno emerat. Multi, me præsentē, stultitiæ te insimularunt : semper tibi patrocinator sum : sed noli deinceps

expectare patrociniū meum, dum te videro
immutatum. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

CUM te objurgo, & impletatis infimulo,
quod rarissime proficiscaris ad templum,
culpam tuam excusas, causarisque te esse poda-
gricum. Eo morbo proxime, atque tu, aut
etiam æque (ut juxta mecum ipse nosti) laboro :
neque tamen mihi satisfacio aut apud me con-
quiescere possum, quin tertio quoque die tem-
plum adeam, votivas preces Deo immolaturus,
persoluturus, & oblaturus. Nemo est æquæ
spernendus, quam qui pietatis obliviscitur & re-
ligionis : amo te plurimum, nec hodie vivit
quisquam mihi amicior ac tu. Nisi tamen per-
spexero te alio ingenio atque olim fuisti, fieri
vix poterit quin amicitia nostra refrigescat &
minuatur. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

MOnui te frequentissime, ut, relicto studio
poetico, ad orationem solutam animum
convertas :

convertas : nam versus tui, quotquot scribis, prodeunt invita (quod aiunt) Minerva, & musis collachrymantibus. Nihil est penitus frugis, nihil quod vel tantillum famæ tibi comparet ; quin potius facis te publicam & communem vulgi fabulam : adeo ut jam notissimus apud omnes invaluerit rumor, te esse velut asinum ad lyram. Multo prudentius ageres, si tuo te pede metireris, nihilque, non æquum viribus tuis, assumeres. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON parum mihi displices ; nec mihi tantum, at his omnibus qui tecum aliquando versati sunt, quod sis adeo prodigus verborum, ac in tuam ipsius laudem propensus & proclivis. Ante omnia pessime audis, & magno probro tibi vertitur, quod palam te prædices bellicosum. Comminaris egregie ; verba tua nihil non Martis spirant : at, si quis te aggrederetur, fugam protinus arripere, totus animus tibi in pedes decideret. Quod qui norunt, temperare nequeunt a risu, cum audiunt has inanes de te gloriolas. Vale.

Petrus Bembus, Constantino Sylvio. S. D.

ACcepi epistolam tuam carmenque, quo patriam exornas meam, venustum sane & facetum, quod me mirifice delectavit. Res tua mihi cordi est, neque de ea cogitandi curam & studium remittam, quoad perfecero. D. O. M. tibi navigationem istam fortunet. Vale.

Q. Aurelius Symmachus, Celsino Ticiano. S. D.

Commendarem tibi Ansum, laudabilem virum, nisi in meam amicitiam te auctore venisset. Quando igitur nihil est quod illi meus sermo conciliet, beneficii loco habebo, si in eum sancti animi tui gliscat affectio. Nam ubi amoris rudimenta præventa sunt, secundæ gratiæ locus est, ut augmenta poscantur. Vale.

Q. A. Symmachus Celsino Ticiano. S. D.

AMicorum desideriis operam non negamus, dum iusta credimus quæ petuntur: ut nunc mihi usu venit, qui Bassum optimis viris placitum

placitum non putavi suffragio deferendum. Salva igitur mea existimatione qui bonis credidi, meritum tibi hominis dies longior indicabit. Mihi satis est, si illi primus aditus spem tui dederit plenior. Vale.

Q. A. Symmachus Hesperio. S. D.

Natura rerum est, ut qui plus balbutiunt, plus loquantur: affectant enim copiam pudore defectus. Hoc exemplum me expetit, cui magna scribendi impatientia est, cum desit oratio. Duobus igitur pariter commeantibus, non putavi officio convenire, ut unis literis gemina expenderetur occasio. Erit super hoc judicatio tua, garrulufne justius dicar an sedulus. Vale.

Q. A. Symmachus Syagrio. S. D.

MEÆ literæ quoniam acceptæ sunt tibi, crebrius commeabunt. Nam ut respondeas non laboro. Siquidem videtur injurium flagitare officia quæ sponte religiosus animus pollicetur. Vale.

Q. A. Symmachus Syagrio. S. D.

Alexander vir ornatissimus, fortitus provinciam præsidialem, putat honori suo incrementa præstari, si tuo amore potiatur. Quare desiderii sui me ascivit interpretem, sciens apud te tantum loci esse literis meis, ut hæc commendatio maximi testimonii instar habeatur. Vale.

Q. A. Symmachus Flaviano. S. D.

ITER in patriam diis auspiciis ordiemur, quod tibi & ante compertum est. Sed religio mōnuit ut diei quoque certior redderis. Cras igitur viam nobis disce relegendam. Et quia promissi fervantissimus es, fac memineris ad publicum solemne contendere. Vale.

Q. A. Symmachus Flaviano. S. D.

Considerans quid mihi amoris digneris impendere, arbitror Cyriaco domestico meo

has

has literas profuturas, quibus quæso ut commoditatem ejus prompto favore respicias. Vale.

Q. A. Symmachus Juliano. S. D.

NUntium tibi reditus mei, cum primum fida potuit occasio, exhibere non differo. Scio enim te prospera quæque de nobis velle cognoscere. Mihi quoque par cura est de salute atque actibus tuis læta & optata noscendi. Atque ideo dignaberis quoties fors dederit facultatem, officia circa nos mutuæ affectionis implere. Vale.

Q. A. Symmachus Juliano. S. D.

TAnta animi voluptate sumpsi literas tuas, quas mihi post longum detulisti silentium, ut me fateor querelæ prioris oblitum, quia memoriam præteritæ intermissionis antiquavit gratia recentis officii. Deinceps si tibi cordi sum, frequenter operam scriptionis admitte, vicissitudine remunerandus & sermonis & amoris. Vale.

Q. A.

Q. *A. Symmachus Mariniano. S. D.*

SEcurus ut video scribendi ad me vices negligis. Scis enim tibi istiusmodi culpam sine talione cessuram. Quoties tibi minatus sum per silentium, si a literis temperasses? Vincor tamen affectione, & delector tali mendacio, ex quo intelligere potes quam constanter te diligam, qui tam inconstanter irascor. Vale.

Q. *A. Symmachus Mariniano. S. D.*

DEsideratas mihi literas sero hominis mei adventus exhibuit, quæ nobis gratum admodum salutis tuæ indicium præstiterunt. Atque utinam facilitas commetuas copium daret frequentioris officii. Vale.

Q. *A. Symmachus Ambrosio. S. D.*

DIsanus, clarissimus vir, qui iter professores medendi summatim jure obtinet locum, affinem suum eodem cognomine tradi patrocinio
tuo

tuo meo optavit oratu. Libens amicissimi viri desiderio satisfeci, ut una via te excolerem salute dicenda, & illius ufui commodarem. Fac igitur, oro, ut commendatum tuearis auxilio, me sermone vicario remuneres. Vale.

Q. *A. Symmachus Ambrósio. S. D.*

S Allustio amico meo multa sponte tribuisti. Nunc adjice quæ supersunt, ut ego, quoque partem beneficii adeptus existimer. Supplementa autem desiderii ejus a tabellario epistolæ suggerentur, quæ stilo prosequi supervacaneum duxi. Aptius est enim negotiis intimandis vivæ vocis indicium. Vale.

Q. *A. Symmachus Ricomeri. S. D.*

A MO & suspicio virtutes tuas. Sed accidit, quod tibi etiam amicus invidiam. Flaviano meo aliquandiu solus frueris. Accipe planius, quid velim dicere. Ad te migravit quidquid Romæ optimum fuit, & vobis quidem societas vestra dabit mutuum gaudium. Mihi quid solati
tii

tii erit ? quem & ille deseruit, & tu minus desiderabilis, quia unus tibi pro utroque sufficit. Vale.

Q. A. Symmachus Ricomeri. S. D.

Optato Iguntus fidissimam obtulit mihi facultatem officii deferendi. Nam dominus & frater meus Eugenius cum mihi sui copiam praestitisset, sumendæ epistolæ beneficium rogatus adjecit, qua tibi honorificentiam salutationis exhibeo ; & obnixè deprecor, ne me diutius silentio tuo suspensum esse patiaris. Vale.

Q. A. Symmachus Tymasio. S. D.

Ad scribendum me relatu vicissitudinis incitasti. Ea quippe rerum natura est, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalcescat. Sume igitur salutationem, simulque indicium sospitatis meæ lætus amplectere, redditurus voto atque animo meo reciproca gaudia similiū de tuis actibus nunciorum. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Promotum. S. D.

HÆrentem me literis impulisti, ut amicitiam, quam dudum tacitus optabam, nunc provocatus excolerem. Amplector futuræ inter nos familiaritatis auspicem voluntatem. Et quamvis præventus voto tuo ; enitar, ut potero, ne vincar officiis. Has enim mihi partes video reservatas, ut religio, quæ te hortante sumpsit exordium, me annitente sumat augmentum. Vale.

Q. A. Symmachus ad Promotum. S. D.

BEARI me multis bonis judico, quoties sermonis tui honorificentia & splendore delector. Idque ut merear, etiam ipse non desero diligentiam frequentis officii. Stet igitur inter nos ut animorum fida sinceritas, ita hujus muneris amica certatio. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Rufinum. S. D.

SEquor te literis, quia mente & affectione non defero. Nec videor mihi cito hæc arripere solatia, cum adhuc apud nos recens iucunditas tua vigeat. Sentio enim bonorum separationem statim diuturnam videri. Quod si, ut præsumo, etiam tuus animus expertus est, fac noverim festinata scriptorum vice, te quoque hoc intervallum dierum longum putare, Vale.

Q. A. Symmachus ad Stiliconem. S. D.

DIU filuisse me fateor, ut mihi fiduciam scribendi tuus sermo præstaret. Sed cum perspicerem necdum me ullo invitamento officii provocari, prior in verba salutationis erupi, plurimum rogans ut exempli istius imitator esse digneris. Vale.

2. *A. Symmachus ad Stiliconem. S. D.*

AD patriam rediisse me nuntio, necdum compotem sanitatis. Sed si tuus adventus adriserit, spero in gratiam mecum bonam valetudinem mox esse redituram. Vale.

2. *A. Symmachus ad Minervium. S. D.*

GAudentius, amicus meus, in gremium patrocinii tui confugit, vir omnibus in rebus amari dignus. Genus ejus senatorium est, mens & modestia origine sua ac stirpe nobilior. Si fuco gratiæ infectum testimonium meum non putas, fuscipe diligendum. Longa obsequiorum ejus inspectio faciet, ut me judices minora dixisse. Vale.

2. *A. Symmachus ad Eusebium. S. D.*

FACIO quod suadet humanitas, ut amicitiae tuæ viros bonæ frugis adjungam. Horum unus est Felix, honorabilis gradu, atque

que exercitatione militiæ. Cui si quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Vale.

Q. A. Symmachus ad Hierophantem. S. D.

SCRIPTUM mihi tuum Probatius nuper exhibuit, atque ex eo mihi plurimum gratulationis accessit, quod tibi pro voto omnia superesse cognovi. Id ut sæpe facias, monere non debeo, quum spontanea officia stimulo exhortationis non oporteat incitari. Vale.

Q. A. Symmachus Magnillo. S. D.

NUMIDÆ familiaris nostri adventus haud mediocriter mihi gaudio fuit. Hanc lætitiā tuus sermo germinavit. Duobus igitur a te muneribus affectus, amicum tibi cum literaria salutatione restituo. Vale.

Q. A. Symmachus ad Magnillum. S. D.

AMicum meum ad Brutios revertentem, literis credidi prosequendum, ut tibi salutationis

tationis munus exsolverem, & illi commendationis aliquid exhiberem. Quæſo igitur te, ut & meis literis viciffitudo reddatur, & illi defenſio plena proveniat. Vale.

Q. A. Symmachus Neoterio. S. D.

PLacuiſſe iudicio tuo amicum meum Drinnacium ſatis gaudeo. Nam mihi quoque plurimum honoris accedit, quoties ſententia noſtra concordat. Fruetur igitur uberrimo innocentiae ſuae fructu, mihi honeſtis carus officiis, tibi juſtis negotiis approbatus. Vale.

Q. A. Symmachus Felici. S. D.

BE NE cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad notitiam bonorum ſub honeſta adſtipulatione perveniant. Theodulus ſinceræ probitatis adoleſcens, multorum gratia viget, quibus placere laudabile eſt. Sed fortunæ difficultatem quæ curſum vitæ ejus exaſperat, adminiculo tuo ſperat poſſe removeri. Quæſo igitur votis ejus benignus arrideas, ne aut

L

meum

meum testimonium pro nihilo habitum judicetur,
aut spebus illius exitus inanis illudat. Vale.

Q. A. Symmachus ad Felicem. S. D.

AMOR quidem tuus suavit ut scriberem,
prætereuntis festinatio, ut pauca dictarem.
Quare salutatione contentus (quæ etsi non implet
officium, tamen contestatur affectum) redde in-
vicem quæ legamus; & si necesse est, æmulare
brevitatem. Nam cum sim nitidissimi tui sermo-
nis cupidus, conscientia tamen hujus tam angustæ
paginæ non audeo a te verborum copiam postu-
lare. Vale.

Q. A. Symmachus Paterno. S. D.

Religio postulavit ut scriberem, præsertim
quum hortaretur familiaris occasio. Nam
homo tuus tabellarium se mihi obtulit, cui nihil
literarum dare, summam piaculi esse perspexi.
Valere igitur te opto, me nuncio; & vicissim
peto, ut nos sospitatis tuæ indicibus munereris.
Vale.

Q. A. Symmachus Licinio. S. D.

Longum files. Sed ego talis exempli imitator esse non debeo. Quare in officia primus erupi, teque religiosa admonitione convenio; ut literarum munus quod sponte amicitiae nostrae deferre debueras, saltem provocatus exsolvas. Vale.

Q. A. Symmachus ad Helpidium. S. D.

CUM sæpe occasionibus ad scribendum utar incognitis, committi in amicitiam puto, si domesticis videar abstinere. Libens igitur Aërio, honestissimo viro, cultori tuo, nunciam sospitatis meae paginam dedi, cui honorificentiam salutationis adjungo: quæ sola, & cum dicitur, & cum vicissim refertur, munia familiaris explet officii. Vale.

Q. A. Symmachus Helpidio. S. D.

NUllum tempus esse patior a meo officio feriatum. Merito properanti ita tabellario cursim debita verba commisi, quibus quaeso ut referendæ vicissitudinis curam capeffas : licet malim jam reditu tuo, quam scriptorum honore lætari. Vale.

Q. A. Symmachus Helpidio. S. D.

ET rebus & literis partes religionis exsequeris. Nam & hominibus meis adminicula favoris impendis, & me sermonis tui honore participas. Ago igitur atque habeo gratias, daturus operam, ne officiis nostris vicissitudo unquam dissimilis judicetur. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

PAstori nostro a Campania reverenti, largiora de domesticis rebus mandata, quam scripta commisimus. Plura igitur auribus, quam
lectione

lectione noscetis. Horum pleraque ad statum pertinent patriæ, quam defectu alimentorum graviter laborantem periculosum est inhabitare, impium & crudele deferere. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

Scribere non recuso, sed malui domino filio meo sibi diu narranda coram per otium reservare. Sola igitur salutatione fungetur hæc pagina, cui brevitatis & vestro honori satisfaciet, nec illi referenda decerpit. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

Renum dolore discrucior. Sed ne major ad vestras aures perveniat fama, præsentem statum valetudinis meæ breviter indicavi. Quum læta successerint, morem meum secutus dabo ad vos paginam lætiorem. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

NAtalem dominæ filiæ meæ, quem per annorum recursus optamus esse numerosum, vobiscum agere & participare voluissim, nisi proposito restitisset imbrium continuatio. Fungimur tamen religioso honore, jucunditate munusculi; petentes ut susceptionis benignitate, oblationis exilitas augeatur. Vale,

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

UBI primum scribendi mihi ad vos copiam familiaris ingessit occasio, non distuli desiderium tui scriptione testari, ut salutis meæ certus tuam cures, & subinde absentiam meam literaria voluptate foleris. Vale.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

SEcundas ad amabilitatem tuam literas mitto ut sit assiduitas mei sermonis utrique solatio. Tu quoque studium meum, quoties dominus

& frater meus occasiones repererit, æmulare, ut
& salus tua mihi securitatem tribuat, & scripto-
rum jucunditas voluptatem. Vale.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

Accessit peregrinationi nostræ largior dies
ex comperendinatione ludorum, quos
pluviarum interventus retardat. Sed volo ut
hanc dilationem salutis meæ certus leniter feras ;
& desiderium tui quod apud me crescit ex mora,
tibi assiduitate soleris. Vale.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

AMico nostro Annio, cursim prætereunti,
potui solam dictionem salutis injungere,
sed debuit tibi sanitatis meæ fidem facere lectio
literarum. Esto igitur animo lætiore : & spera,
decus meum, frequentibus scriptis in notitiā
tuam similiter ventura quæ gaudeas. Vale.

2. *A. Symmachus ad Patricium. D. D.*

Propinquorum meorum causas Marterius prosequitur, qui has a me literas in suffragium suum meruit. Quæso ut effectum sperati de te favoris obtineat. Vale.

2. *A. Symmachus Fratribus. S. D.*

Pervenimus, sed venisse me jam poenitet. Nam ubi primum solum Bajani litoris contigi, statim pedis correptus sum dolore. Atque ideo pauca dictavi, mox in scribendo futurus uberior, si me sanitas optata respexerit, & vestrae invicem literæ provocaverint. Vale.

2. *A. Symmachus ad Messalam. S. D.*

Primam mihi scribendi causam religio fecit, ut amicitia nostra literis excolatur. Secundam suggestit humanitas, ut viro optimo Thalasso familiari meo tua concilietur affectio. Superest ut & mihi sermonis tui vicissitudo respondeat, & commendato ex sententia procedat optatum. Vale,

2. *A.*

Q. A. Symmachus ad Messalam. S. D.

Officii mei est nunciare quod valeam: tui, ut te salvere cognoscam. Ego indicio prosperorum meorum partes amantis implevi. Tu mihi adhuc debes sanitatis tuæ gaudia. Quæ ut solita fide in notitiam meam veniant, & Deorum fâvor & tua scripta præstabunt. Vale.

Q. A. Symmachus Patruino. S. D.

Fratrem meum Severum multo sermone prosequer, si novo aditu amicitiam tuam peteret, aut predicationi ejus meum ingenium conveniret. Parco igitur copiæ, tuoque cedo iudicio: ut diligentia ejus tuæ potius voluntati, quam meis literis, applicetur. Vale.

Q. A. Symmachus ad Patruinum. S. D.

Certum habeo nihil apud animum tuum amicorum literis esse jucundius: & ideo promptissime frequento colloquia, quæ scio apud
eximium

eximium virum magni esse momenti. Superest ut ipse quam benigne literas meas sumis, tam libenter indicia propriæ hospitatis emittas. Vale.

Q. A. Symmachus Patruino. S. D.

CORDI mihi est frequenter alloqui vos, ne videatur apud me officiorum familiarum cura tepuisse. Atque vobis ideo salutem votis opto, literis dico: petens ut si quando epistolarum mearum usus intervallo longiore cessaverit, causam silentii non voluntati aut desidiæ meæ, sed occupationibus applicetis. Vale.

Q. A. Symmachus Sibidio. S. D.

ÆGER est animus meus, quamdiu fides incerta sit, quod portum sanitatis intraveris. Huic expectationi satisfacias volo. Non enim mihi honorem fieri opto literarum, sed magnæ sollicitudinis tribui levamen exopto. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Lollianum. S. D.

PRIMAS literas sponte tribuisti, secundas mea cura debet elicere. Sume igitur salutationem, quam vicissitudine munereris. Polliceor enim, responsis tuis paria me esse facturum. Vale.

Q. A. Symmachus ad Capreolum. S. D.

ADVENTANTE Euscio speravi literas tuas, sed fiduciam casus fefellit. Ego tamen silentii tui imitator esse non potui. Quare indebitis fungor alloquiis : ut qui præsul hujus officii esse debueras, exempli necessitate ad diligentiam provoceris. Vale.

Q. A. Symmachus ad Eusebium. S. D.

FUERIT verecundiæ tuæ, quod nihil hætenus nobis alloquii detulisti. Nunc sume fiduciam, quam tibi ad invitamentum familiaritatis ingerimus,

ingerimus, & gratas tibi fuisse literas meas sermonis assiduitate testare. Vale.

Q. A. Symmachus Martiano. S. D.

SCriptionis auspicio fiduciam tuam provoco. Quare familiaritatis nostræ aditum ingredi securus. Vicissitudo officii tui faciet, ut inchoata per me amicitia convalescat. Vale.

Q. A. Symmachus ad Ireneum. S. D.

EXpectasse te arbitror literas meas, ut in tua officia provocatus erumperes. Sume igitur sermonem cujus sequeris exemplum. Ero posthac in scribendo diligentior, si cœptis nostris vicissitudo respondeat. Vale.

Q. A. Symmachus ad Romanum. S. D.

MEminisse te scio, quod me quoque idem de amico dolor perculit, sed jam nobis sermonum vices debent esse solatio. Scribo igitur, ut respondere cogaris, & a funestis cogitationibus

tionibus redeas in officia viventium. Fecerat religiosa causa, ne prior scriberes : non eris tam irreverens, ut provocatus abstineas. Vale.

Q. A. Symmachus ad Quintilianum. S. D.

AD indicium mei circa te amoris hæc scribimus, & ut ipse ad respondendum provocæis exemplo. Cum igitur ego partes religionis impleverim, expecto ut ipse etiam vicissitudinis solutione fungaris. Vale.

Q. A. Symmachus ad Maximilianum. S. D.

ASfiduitatem scriptorum meorum tibi esse fastidio, prope asserit raritas tua : es enim præter solitum parvus eloquii. Sed tueor constantiam diligentiam, nec a proposita argumentatione deducor. Erit potestas tua, hunc animi mei habitum vel augere silentio vel literis amovere. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Leporia. S. D.

DEbitum tibi rependo sermonem : dudum enim parem mihi scriptorum tuorum honorificentiam communis amicus exhibuit : cujus verecundia & honestate diligenter inspecta, dignum esse quem diligas approbavi. Vale.

Q. A. Symmachus Quintiliano. S. D.

MORIS mei est bene cognitis approbatif-
que ferre suffragium ; nec personas ho-
minum, sed vitæ merita cogitare. Cum igitur
Assellus domesticus noster in urbanis castris mi-
litæ stipendia sine offensione confecerit ; quæso
ut admissus in clientelam tuam, & meum sibi pa-
trocinium profuisse, & tuum accessisse lætetur.
Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Leuio. S. D.

CUR A anxius eram, priusquam literas tuas
sumerem, utrum commode peracto itinere
ad destinata pervenisses. Sed ubi certior factus
sum nihil valetudini tuæ ex labore itineris demi-
nutum, animus ad securitatem revertit. ~~Re-~~
stabit divinus favor, ut sicuti de absentia tua op-
tata cognovimus ita tuo reditu gaudeamus.
Vale,

Olympia Fulvia Morata Joanni Sinapio. S. D.

SI vales, est quod gaudeam : sin necdum fa-
tis, doleo. Verum tu Sinapi, noli imitari
malos medicos, qui in alienis morbis profitentur,
se tenere medicinæ scientiam, se ipsi curare non
possunt. Valetudinem tuam cura diligenter.

E P I S T. CCCLXVI.

O. F. M. Joanni Sinapio. S. D.

Longiorem epistolam paucis ante diebus ad te scripsi, ita ut nihil opus esse existimem, ut de meis rebus cantilenam eandem toties canam. Nosti quid te agere mea causa in Germania cupiam : non me tibi commendabo amplius, neque mea carmina ut ad regem & ad Fuggerum afferas, admonebo. Scio enim omnia tibi curæ esse Bene vale.

F I N I S,

